

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 918

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 11 decembrie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
311.	— Lege privind schemele de garantare a depozitelor și Fondul de garantare a depozitelor bancare.....	2–22
924.	— Decret pentru promulgarea Legii privind schemele de garantare a depozitelor și Fondul de garantare a depozitelor bancare	22
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
Decizia nr. 31 din 19 octombrie 2015 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)		23–25
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DÔMENIUL ENERGIEI		
163.	— Ordin pentru aprobarea Condițiilor generale asociate licenței pentru administrarea piețelor centralizate de energie electrică	26–32

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind schemele de garantare a depozitelor și Fondul de garantare a depozitelor bancare

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

TITLUL I

Schemele de garantare a depozitelor

CAPITOLUL I

Domeniul de aplicare și definiții

SECȚIUNEA 1

Domeniul de aplicare

Art. 1. — (1) Prezentul titlu reglementează înființarea și funcționarea schemelor de garantare a depozitelor ca scheme oficial recunoscute pe teritoriul României pentru scopul garantării depozitelor.

(2) Recunoașterea oficială a schemelor de garantare a depozitelor se realizează prin lege sau poate fi acordată de Banca Națională a României în calitate de autoritate desemnată, cu respectarea cerințelor impuse de prezentul titlu.

(3) Banca Națională a României este autoritatea desemnată pe teritoriul României și autoritatea administrativă competentă cu încadrarea depozitelor ca indisponibile potrivit art. 3 alin. (6) lit. a).

(4) Garantarea depozitelor plasate la instituțiile de credit cu sediul în alte state membre, care operează în România, are regimul prevăzut de legislația aplicabilă din statul membru de origine al instituției de credit.

Art. 2. — (1) Prezentul titlu se aplică schemelor de garantare a depozitelor oficial recunoscute pe teritoriul României și instituțiilor de credit participante la acestea.

(2) Dispozițiile art. 11 alin. (1) și ale art. 82 se aplică în mod corespunzător și schemelor contractuale de garantare și sistemelor instituționale de protecție care nu beneficiază de recunoaștere oficială în conformitate cu art. 1 alin. (2).

(3) Dispozițiile art. 54 și 56 se aplică instituțiilor de credit, în mod corespunzător, inclusiv în situația în care acestea participă și la scheme contractuale de garantare ori sisteme instituționale de protecție care nu beneficiază de recunoaștere oficială în conformitate cu art. 1 alin. (2).

SECȚIUNEA a 2-a

Definiții

Art. 3. — (1) În înțelesul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *active cu grad scăzut de risc* — elementele care se încadrează în prima sau a doua categorie prevăzute în tabelul 1 din art. 336 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 sau orice active care sunt considerate la fel de sigure și de lichide de către Banca Națională a României în calitate de autoritate competentă și sunt prevăzute în reglementările emise în aplicarea prezentului titlu;

b) *angajamente de plată* — orice angajamente de plată ale unei instituții de credit față de o schemă de garantare a

depozitelor care sunt garantate integral, cu condiția ca garanțiile să respecte cerințele prevăzute la alin. (4);

c) *autoritate desemnată* — organismul public care administrează o schemă de garantare a depozitelor sau, în cazul în care funcționarea schemei de garantare a depozitelor este administrată de o entitate privată, autoritatea publică desemnată pentru supravegherea respectivei scheme;

d) *compensație* — suma de bani determinată potrivit prezentului titlu, în limita plafonului de acoperire, pe care o schemă de garantare a depozitelor o plătește fiecărui deponent garantat pentru depozitele indisponibile, indiferent de numărul acestora;

e) *cont comun* — contul deschis pe numele a două sau mai multe persoane ori contul asupra căruia au drepturi două sau mai multe persoane și asupra căruia se pot dispune operațiuni sub semnătura a cel puțin uneia dintre aceste persoane;

f) *deponent* — titularul sau, în cazul unui cont comun, fiecare dintre titularii unui depozit;

g) *deponent garantat* — titularul unui depozit eligibil sau, în cazul unui cont comun, titularii unui depozit eligibil ori, după caz, persoana îndreptățită la sume dintr-un depozit eligibil;

h) *depozit* — orice sold creditor, inclusiv dobânda datorată, rezultat din fonduri aflate într-un cont sau din situații tranzitorii derivând din operațiuni bancare curente și pe care instituția de credit trebuie să îl ramburseze, potrivit condițiilor legale și contractuale aplicabile, inclusiv depozitele la termen și conturile de economii, care nu se regăsește în niciuna dintre situațiile prevăzute la alin. (5);

i) *depozite acoperite* — acea parte din depozitele eligibile care nu depășește plafonul de acoperire prevăzut la art. 61 alin. (3) sau, după caz, la art. 62;

j) *depozite eligibile* — depozitele care nu sunt excluse de la garantare potrivit anexei nr. 1;

k) *depozit indisponibil* — depozit datorat și exigibil care nu a fost plătit potrivit condițiilor legale și contractuale aplicabile de către o instituție de credit aflată în oricare dintre situațiile prevăzute la alin. (6);

l) *instituții de credit autorizate de Banca Națională a României* — instituțiile de credit persoane juridice române și sucursalele din România ale instituțiilor de credit din state terțe;

m) *nivel-țintă* — quantumul resurselor financiare de care trebuie să dispună schema de garantare a depozitelor, potrivit art. 13, exprimat ca procent din depozitele acoperite ale instituțiilor de credit participante la aceasta;

n) *plafon de acoperire* — nivelul maxim al garantării per deponent garantat și per instituție de credit, aplicabil potrivit art. 61 alin. (3) sau, după caz, potrivit art. 62;

o) *resurse financiare disponibile* — numerar, depozite și alte active cu grad scăzut de risc care pot fi lichidate într-un termen care să nu depășească termenul prevăzut la art. 65 alin. (1);

p) *schemă de garantare a depozitelor* — schema statutară de garantare a depozitelor, constituită în baza legii, precum și schema contractuală de garantare a depozitelor și sistemul instituțional de protecție, recunoscut/ă oficial ca schemă de garantare a depozitelor;

q) *sisteme instituționale de protecție* — sistemele instituționale de protecție prevăzute la art. 113 alin. (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile: *instituție de credit, stat membru de origine, stat membru gazdă, autoritate competentă și sucursală* au înțelesul prevăzut la art. 4 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(3) Termenii și expresiile utilizate în cuprinsul prezentului titlu, a căror definiție nu este prevăzută la alin. (1) și (2), au semnificația prevăzută la art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, la art. 4 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și în legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții.

(4) Garanțiile prevăzute la alin. (1) lit. b) trebuie să respecte următoarele condiții:

a) să fie reprezentate de active cu grad scăzut de risc;

b) să nu fie grevate de niciun fel de sarcini în favoarea unei terțe părți și să fie la dispoziția schemei de garantare a depozitelor.

(5) Nu intră în categoria depozitelor definite la alin. (1) lit. h) soldurile creditoare în cazul cărora:

a) existența lor poate fi dovedită doar printr-un instrument financiar, astfel cum acesta este definit la art. 2 alin. (1) pct. 11 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția cazului în care este un produs de economisire atestat printr-un certificat de depozit nominal existent la data de 2 iulie 2014;

b) principalul nu este rambursabil la valoarea nominală;

c) principalul poate fi rambursat la valoarea nominală numai în temeiul unei anumite garanții sau al unui anumit acord furnizat de instituția de credit sau de o terță parte.

(6) Situațiile la care face trimitere alin. (1) lit. k) sunt următoarele:

a) Banca Națională a României, în calitate de autoritate administrativă competentă cu încadrarea depozitelor ca indisponibile, a constatat că instituția de credit în cauză nu este capabilă, din motive legate direct de situația sa financiară, să plătească depozitul și nu are perspective imediate de a putea să o facă;

b) a fost pronunțată o hotărâre judecătorească de deschidere a procedurii falimentului instituției de credit, înainte ca Banca Națională a României să constate situația prevăzută la lit. a).

CAPITOLUL II

Cerințe minime de acces și de desfășurare a activității schemelor de garantare a depozitelor

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 4. — (1) Pentru scopul garantării depozitelor, în România funcționează Fondul de garantare a depozitelor bancare, ca schemă statutară de garantare a depozitelor înființată prin Ordonanța Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, republicată, cu modificările și completările ulterioare, oficial recunoscută pe teritoriul României, a cărei funcționare este reglementată prin titlul II al prezentei legi. Fără a aduce atingere prevederilor titlului II, dispozițiile prezentului titlu sunt aplicabile în mod corespunzător Fondului de garantare a depozitelor bancare, cu excepția art. 33, art. 35 alin. (1) lit. b) și c) și alin. (3), art. 36, art. 37 alin. (1) și art. 38 alin. (2), art. 42 alin. (5) și art. 82.

(2) Pe teritoriul României pot fi recunoscute oficial scheme contractuale de garantare și sisteme instituționale de protecție. Schemele contractuale de garantare a depozitelor și sistemele instituționale de protecție recunoscute oficial sunt persoane juridice care nu pot desfășura alte activități decât cea de garantare a depozitelor potrivit prezentului titlu și, respectiv, activități specifice sistemelor instituționale de protecție, potrivit Regulamentului (UE) nr. 575/2013.

(3) Recunoașterea oficială a schemelor contractuale de garantare și a sistemelor instituționale de protecție este în competența Băncii Naționale a României în calitate de autoritate desemnată.

(4) Banca Națională a României recunoaște oficial o schemă contractuală de garantare doar dacă schema îndeplinește condițiile stabilite pentru a putea asigura desfășurarea activității cu respectarea cerințelor prevăzute de prezentul titlu și reglementările date în aplicarea acestuia.

(5) Banca Națională a României recunoaște oficial un sistem instituțional de protecție doar dacă este încredințată că sistemul poate asigura desfășurarea activității cu respectarea criteriilor prevăzute la art. 113 alin. (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și a cerințelor prevăzute de prezentul titlu și reglementările date în aplicarea acestuia. În scopul recunoașterii oficiale a unui sistem instituțional de protecție, Banca Națională a României asigură colaborarea funcției de supraveghere prudențială a instituțiilor de credit, în calitate de autoritate competentă, cu cea de supraveghere a schemei de garantare a depozitelor, în calitate de autoritate desemnată.

(6) În situația în care schema nu mai îndeplinește condițiile stabilite pentru a putea asigura desfășurarea activității cu respectarea cerințelor prevăzute de prezentul titlu și de reglementările date în aplicarea acestuia, inclusiv în situația în care dimensiunea și structura acesteia nu mai pot asigura funcționarea adecvată, Banca Națională a României poate dispune retragerea recunoașterii oficiale acordate schemei contractuale de garantare ori sistemului instituțional de protecție.

(7) Banca Națională a României publică pe site-ul său oficial lista schemelor de garantare a depozitelor oficial recunoscute pe teritoriul României.

Art. 5. — (1) În scopul obținerii recunoașterii oficiale, schemele contractuale de garantare și sistemele instituționale de protecție trebuie să depună la Banca Națională a României o cerere de recunoaștere oficială, împreună cu documentația necesară.

(2) Banca Națională a României stabilește prin reglementări documentația care trebuie să însoțească o cerere de recunoaștere oficială în calitate de schemă de garantare a depozitelor.

Art. 6. — (1) Banca Națională a României hotărăște cu privire la o cerere de recunoaștere oficială a unei scheme contractuale de garantare ori a unui sistem instituțional de protecție în termen de 3 luni de la data primirii cererii de recunoaștere însoțite de documentația stabilită conform art. 5.

(2) În termen de 5 zile lucrătoare de la primirea cererii, Banca Națională a României comunică titularului, dacă este cazul, documentele prevăzute la art. 5 care nu au fost prezentate conform alin. (1), în vederea depunerii acestora. Titularul cererii are la dispoziție un termen de 3 luni de la data primirii comunicării Băncii Naționale a României pentru completarea documentației potrivit art. 5.

(3) Banca Națională a României poate solicita în scris, pe parcursul termenului prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de trecerea unei perioade de 45 de zile de la primirea cererii de recunoaștere care îndeplinește cerința prevăzută la alin. (1), orice informații sau documente suplimentare, dacă cele prezentate nu sunt suficiente ori relevante pentru realizarea evaluării sau dacă documentația prezintă alte deficiențe.

(4) Titularul cererii are la dispoziție un termen de o lună de la data comunicării solicitării formulate potrivit alin. (3), pentru prezentarea informațiilor și/sau a documentelor solicitate, respectiv pentru remedierea deficiențelor constatate, perioadă pe parcursul căreia termenul de 3 luni prevăzut la alin. (1) se suspendă. Titularul poate furniza din proprie inițiativă orice alte informații și/sau documente considerate relevante, însă acestea trebuie să fie prezentate cel târziu cu 30 de zile anterior datei expirării termenului în care Banca Națională a României trebuie să se pronunțe asupra cererii de recunoaștere.

(5) Informațiile și documentele prezentate cu depășirea termenelor prevăzute pentru depunerea acestora nu sunt luate în considerare la evaluarea cererii de recunoaștere și se restituie titularului cererii.

(6) În termenul prevăzut la alin. (1), Banca Națională a României comunică în scris titularului cererii hotărârea sa, indicând și motivele care au stat la baza acesteia în cazul respingerii cererii de recunoaștere.

Art. 7. — Banca Națională a României respinge o cerere de recunoaștere oficială în calitate de schemă de garantare a depozitelor dacă din evaluarea îndeplinirii cerințelor prevăzute de prezentul capitol rezultă una dintre următoarele situații:

a) entitatea nu poate asigura realizarea obiectivelor propuse în condițiile respectării cerințelor cuprinse în prezentul capitol, inclusiv din perspectiva dimensiunii și structurii acesteia;

b) organizarea entității, cadrul de administrare a activității, procedurile de administrare și monitorizare a riscurilor, mecanismele de control intern și sistemele de care entitatea dispune, inclusiv cele informatice, nu sunt cuprinzătoare și adecvate atingerii obiectivelor pentru care s-a înființat entitatea;

c) administratorul schemei de garantare a depozitelor nu îndeplinește cerințele prevăzute la art. 33—38;

d) membrii consiliului de supraveghere și membrii directoratului societății care administrează schema de garantare a depozitelor nu au o bună reputație ori nu dispun de cunoștințe și experiență adecvate activității vizate;

e) documentația depusă potrivit dispozițiilor art. 5 este incompletă ori prezintă alte deficiențe sau informațiile suplimentare prevăzute la art. 6 alin. (3) nu au fost furnizate potrivit solicitării Băncii Naționale a României.

Art. 8. — (1) Fuziunea unei scheme de garantare a depozitelor din România cu o schemă de garantare a depozitelor din alt stat membru, având ca rezultat înființarea unei scheme care funcționează pe teritoriul României, precum și funcționarea pe teritoriul României a unor scheme de garantare a depozitelor care operează și în alte state membre fac obiectul aprobării prealabile a Băncii Naționale a României în calitate de autoritate desemnată.

(2) Aprobarea prevăzută la alin. (1) se face pe baza dovedirii respectării de către schema de garantare a depozitelor care va funcționa pe teritoriul României a cerințelor prezentului titlu și a reglementărilor date în aplicarea acestuia.

(3) Ulterior aprobării de către Banca Națională a României, schema de garantare a depozitelor care operează și în alte state membre desfășoară activitate pe teritoriul României potrivit dispozițiilor prezentului titlu și reglementărilor date în aplicarea acestuia.

Art. 9. — Modificările în situația schemei de garantare a depozitelor oficial recunoscute potrivit art. 4 alin. (2) pentru care este necesară obținerea aprobării prealabile a Băncii Naționale a României, respectiv cele pentru care notificarea ulterioară este suficientă se stabilesc prin reglementări emise de aceasta în aplicarea prezentului titlu.

Art. 10. — (1) În exercitarea competențelor de supraveghere a schemei de garantare a depozitelor administrate de entități private, Banca Națională a României poate efectua verificări la fața locului și poate solicita schemei de garantare a depozitelor

și instituțiilor de credit participante la acestea informații și date necesare verificării respectării de către acestea a cerințelor prezentului titlu.

(2) Verificările la fața locului se efectuează de către personalul Băncii Naționale a României împuternicit în acest sens.

(3) Schemele de garantare a depozitelor sunt obligate să permită personalului Băncii Naționale a României să efectueze verificarea, să le examineze sistemele de colectare a informațiilor necesare determinării compensațiilor, evidențele, conturile și operațiunile și să furnizeze toate documentele și informațiile legate de desfășurarea activității, după cum sunt solicitate de către acesta.

(4) Schemele de garantare a depozitelor furnizează Băncii Naționale a României orice informație solicitată de aceasta, necesară pentru evaluarea conformării lor la cerințele prevăzute de prezentul titlu și de reglementările emise în aplicarea acestuia. Mecanismele de control intern și procedurile contabile și administrative ale schemelor de garantare a depozitelor trebuie să permită verificarea în orice moment a conformării la aceste cerințe.

(5) Schemele de garantare a depozitelor sunt obligate să raporteze Băncii Naționale a României datele și informațiile necesare pentru evaluarea respectării dispozițiilor cuprinse în prezentul titlu și în reglementările emise în aplicarea acestuia.

(6) Banca Națională a României stabilește prin reglementări termenele și formatul de raportare a datelor și informațiilor prevăzute la alin. (5).

(7) Banca Națională a României poate dispune măsuri față de schemele de garantare a depozitelor pentru îmbunătățirea cadrului de administrare, a proceselor interne de identificare, administrare și monitorizare a riscurilor și a mecanismelor de control intern și pentru asigurarea unei organizări adecvate a activității desfășurate. Schemele de garantare a depozitelor trebuie să comunice Băncii Naționale a României acțiunile întreprinse pentru conformarea la măsurile dispuse, în termenele stabilite de aceasta.

(8) În exercitarea competențelor prevăzute la art. 1 alin. (3), Banca Națională a României asigură cooperarea funcțiilor de supraveghere prudențială, supraveghere a schemelor de garantare a depozitelor, rezoluție a instituțiilor de credit și cea privind încadrarea depozitelor ca indisponibile și cooperează cu alte autorități din România și alte autorități competente și autorități de rezoluție din alte state, precum și cu autorități desemnate și autorități administrative competente cu încadrarea depozitelor ca indisponibile din alte state.

(9) Pentru scopul supravegherii schemelor de garantare a depozitelor transfrontaliere prevăzute la art. 8, Banca Națională a României, în calitate de autoritate desemnată, depune diligențe pentru încheierea de acorduri de cooperare cu autoritățile desemnate din celelalte state membre în care instituțiile de credit participante la schemă sunt autorizate, în care va fi detaliată modalitatea de realizare a supravegherii schemelor de garantare a depozitelor prin intermediul reprezentanților autorităților desemnate din statele membre în cauză.

SECȚIUNEA a 2-a

Resursele financiare ale schemelor de garantare a depozitelor

Art. 11. — (1) Resursele financiare disponibile ale schemelor de garantare a depozitelor trebuie să fie proporționale cu obligațiile lor potențiale.

(2) Pentru determinarea acestor obligații, schemele de garantare a depozitelor trebuie să dispună de sisteme adecvate, inclusiv informatice.

Art. 12. — (1) Resursele financiare ale unei scheme de garantare a depozitelor se constituie din:

- a) contribuții anuale și contribuții extraordinare ale instituțiilor de credit participante;
- b) încasările din recuperarea creanțelor schemelor de garantare a depozitelor;
- c) venituri din investirea resurselor financiare disponibile;
- d) împrumuturi contractate de schemele de garantare a depozitelor;
- e) angajamente de plată în sensul art. 3 alin. (1) lit. b);
- f) alte resurse, potrivit actului de înființare a schemei de garantare a depozitelor.

(2) Schemele de garantare a depozitelor trebuie să dispună de mecanisme de finanțare alternative adecvate, care să le permită să obțină, într-un termen scurt, finanțarea necesară îndeplinirii obligațiilor ce le revin potrivit prezentului titlu.

Art. 13. — Resursele financiare disponibile ale unei scheme de garantare a depozitelor trebuie să se situeze la un nivel de cel puțin 0,8% din cuantumul depozitelor acoperite ale instituțiilor de credit participante.

Art. 14. — (1) Fiecare instituție de credit participantă la schema de garantare a depozitelor plătește acesteia o contribuție anuală a cărei valoare se obține prin aplicarea cotei procentuale stabilite de către schema de garantare a depozitelor, cu aprobarea Băncii Naționale a României, asupra bazei de calcul reprezentând echivalentul în lei al soldului depozitelor acoperite de respectiva schemă de garantare a depozitelor aflate în evidența instituției de credit participante, determinat la data de 31 decembrie a anului precedent anului de plată a contribuției. În cazul organizațiilor cooperatiste de credit, soldul depozitelor acoperite se calculează pe baza situației agregate a soldurilor reprezentând depozitele acoperite aflate în evidența casei centrale și a cooperativelor de credit afiliate la aceasta. Pentru scopul aprobării cotei procentuale stabilite de către schema de garantare a depozitelor, Banca Națională a României asigură colaborarea funcției de supraveghere prudențială a instituțiilor de credit, în calitate de autoritate competentă, cu cea de supraveghere a schemei de garantare a depozitelor, în calitate de autoritate desemnată.

(2) Instituțiile de credit plătesc contribuțiile la schema de garantare a depozitelor în moneda națională — leu.

Art. 15. — (1) Începând cu data de 1 ianuarie 2016, contribuțiile anuale și extraordinare datorate unei scheme de garantare a depozitelor se determină pe baza volumului depozitelor acoperite în funcție de gradul de risc asociat fiecărei instituții de credit participante.

(2) Pentru scopul prevăzut la alin. (1), schemele de garantare a depozitelor utilizează propriile metode pentru determinarea contribuțiilor în funcție de riscul asumat de fiecare instituție de credit participantă, luând în considerare în mod corespunzător ghidurile în domeniu emise de Autoritatea Bancară Europeană.

(3) Contribuțiile determinate potrivit metodelor prevăzute la alin. (2) trebuie să reflecte riscul asumat de fiecare instituție de credit participantă, ținând cont, în mod corespunzător, de profilul de risc al diferitelor modele de afaceri.

(4) Metodele prevăzute la alin. (2) pot, de asemenea, să ia în considerare nivelul, structura și calitatea activelor bilanțiere ale fiecărei instituții de credit, precum și alți indicatori de risc, cum ar fi adecvarea capitalului și lichiditatea.

(5) Fiecare metodă utilizată de schemele de garantare a depozitelor este supusă aprobării Băncii Naționale a României potrivit procedurii stabilite de Banca Națională a României prin reglementări. Pentru scopul aprobării metodelor de determinare a contribuțiilor în funcție de riscuri, Banca Națională a României asigură colaborarea funcției de supraveghere prudențială a instituțiilor de credit, în calitate de autoritate competentă, cu cea de supraveghere a schemelor de garantare a depozitelor, în calitate de autoritate desemnată, și informează Autoritatea Bancară Europeană cu privire la metodele aprobate.

Art. 16. — În cazul instituțiilor de credit afiliate în mod permanent la o casă centrală potrivit art. 10 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, determinarea gradului de risc potrivit art. 15 se realizează pe bază consolidată, pentru casa centrală și entitățile afiliate acesteia.

Art. 17. — (1) Plata contribuțiilor anuale la schema de garantare a depozitelor poate fi suspendată numai cu acordul Băncii Naționale a României, urmând a fi reluată atunci când nivelul resurselor financiare disponibile scade sub nivelul-țintă, cel puțin până la restabilirea acestuia. Cu acordul Băncii Naționale a României sau din dispoziția acesteia, plata contribuțiilor este reluată anterior acestui moment.

(2) În cazul în care nivelul resurselor financiare disponibile scade la o valoare mai mică de două treimi din nivelul-țintă, schema de garantare a depozitelor stabilește contribuția anuală la un nivel care să permită restabilirea nivelului-țintă în termen de 6 ani.

(3) În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la alin. (1), Banca Națională a României asigură colaborarea funcției de supraveghere prudențială a instituțiilor de credit, în calitate de autoritate competentă, cu cea de supraveghere a schemelor de garantare a depozitelor, în calitate de autoritate desemnată.

Art. 18. — La stabilirea nivelului contribuției anuale a instituțiilor de credit participante, schema de garantare a depozitelor ține cont de faza ciclului de afaceri și de impactul negativ pe care l-ar putea avea contribuțiile cu caracter prociclic.

Art. 19. — (1) Cu aprobarea Băncii Naționale a României în calitate de autoritate desemnată, schemele de garantare a depozitelor pot stabili că o parte din contribuția anuală a fiecărei instituții de credit participante poate fi sub formă de angajamente de plată, în sensul art. 3 alin. (1) lit. b), date în favoarea schemei de garantare a depozitelor. Proporția angajamentelor de plată nu poate depăși 30% din totalul resurselor financiare disponibile ale respectivei scheme de garantare a depozitelor.

(2) Pentru scopul prevăzut la alin. (1), schemele de garantare iau în considerare ghidurile în domeniu emise de Autoritatea Bancară Europeană.

Art. 20. — (1) În cazul în care resursele financiare disponibile ale unei scheme de garantare a depozitelor sunt insuficiente pentru a asigura plata compensațiilor către deponenți în situația în care depozitele devin indisponibile, fiecare instituție de credit participantă plătește schemei de garantare a depozitelor contribuții extraordinare, al căror nivel, stabilit de schema de garantare a depozitelor cu aprobarea Băncii Naționale a României, nu poate depăși pe an calendaristic 0,5% din volumul depozitelor acoperite ale respectivei instituții de credit determinat la data de 31 decembrie a anului precedent.

(2) Prin excepție de la dispozițiile alin. (1), cu acordul Băncii Naționale a României, schema de garantare a depozitelor poate solicita instituțiilor de credit participante, în situații excepționale, contribuții extraordinare peste nivelul maxim prevăzut la alin. (1).

(3) În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la alin. (1), Banca Națională a României asigură colaborarea funcției de supraveghere prudențială a instituțiilor de credit, în calitate de autoritate competentă, cu cea de supraveghere a schemelor de garantare a depozitelor, în calitate de autoritate desemnată.

Art. 21. — (1) La solicitarea unei instituții de credit, Banca Națională a României în calitate de autoritate competentă poate amâna, integral sau parțial, pentru cel mult 6 luni, obligația acesteia de a plăti contribuția extraordinară prevăzută la art. 20 în cazul în care plata respectivă ar periclita indicatorii de lichiditate sau solvabilitate ai instituției de credit în cauză.

(2) La cererea instituției de credit, o nouă amânare poate fi acordată de Banca Națională a României în situația în care riscul prevăzut la alin. (1) se menține.

(3) Instituția de credit are obligația să achite contribuțiile amânate în temeiul alin. (1) și (2) imediat ce plata nu mai periclitează lichiditatea și solvabilitatea acesteia.

Art. 22. — (1) În scopul aplicării art. 14, 15 și 20, Banca Națională a României emite reglementări.

(2) Contribuțiile plătite schemelor de garantare a depozitelor de către instituțiile de credit sunt recunoscute drept cheltuieli deductibile din punct de vedere fiscal.

Art. 23. — (1) Dacă o instituție de credit încetează să mai participe la o schemă de garantare a depozitelor pentru a participa, cu respectarea dispozițiilor art. 44 alin. (1), la o altă schemă de garantare a depozitelor, schema de garantare a depozitelor la care instituția de credit își încetează participarea este obligată să transfere schemei de garantare a depozitelor la care se inițiază participarea contribuțiile plătite de instituția de credit în ultimele 12 luni care precedă încetarea participării, cu excepția contribuțiilor extraordinare prevăzute la art. 20, în termen de 15 zile calendaristice de la primirea informațiilor prevăzute la alin. (3). Această dispoziție nu se aplică dacă instituția de credit a fost exclusă de la o schemă de garantare a depozitelor în temeiul art. 85 alin. (3).

(2) Dacă o parte din activitățile unei instituții de credit face obiectul transferului către o altă entitate și, în urma acestui transfer, o altă schemă de garantare a depozitelor preia responsabilitatea garantării depozitelor aferente activităților respective, schema de garantare a depozitelor la care instituția de credit a plătit contribuții anterior transferului transferă în termen de 15 zile calendaristice de la primirea informațiilor prevăzute la alin. (3), proporțional cu cuantumul depozitelor acoperite transferate, cota-parte din contribuțiile plătite de instituția de credit respectivă în cele 12 luni care precedă transferul, cu excepția contribuțiilor extraordinare prevăzute la art. 20, către schema de garantare a depozitelor care preia responsabilitatea garantării depozitelor.

(3) Instituțiile de credit aflate în situațiile prevăzute la alin. (1) ori, după caz, la alin. (2) sunt responsabile cu punerea la dispoziția celor două scheme de garantare a depozitelor implicate a informațiilor necesare pentru determinarea cuantumului depozitelor acoperite transferate și a contribuțiilor necesar a fi transferate schemei de garantare a depozitelor potrivit prezentului articol.

(4) Resursele disponibile ale unei scheme de garantare a depozitelor căreia i s-a retras recunoașterea oficială la cerere sau ca sancțiune, potrivit prezentului titlu, se transferă schemelor de garantare a depozitelor care preiau responsabilitatea garantării depozitelor, proporțional cu cuantumul depozitelor acoperite a căror responsabilitate a garantării o preia fiecare dintre schemele de garantare a depozitelor.

(5) În scopul aplicării prezentului articol, schemele de garantare a depozitelor procedează în conformitate cu acordurile de cooperare încheiate potrivit art. 76 alin. (1).

Art. 24. — În cazul în care intenționează să se transfere la o altă schemă de garantare a depozitelor, în conformitate cu dispozițiile prezentului titlu, instituțiile de credit notifică schema de garantare a depozitelor la care participă cu privire la intenție, cu cel puțin 6 luni înainte de transfer. În perioada cuprinsă între data notificării și data transferului, instituțiile de credit au în continuare obligația de a contribui la schema de garantare a depozitelor, în conformitate cu art. 14 și 20, în ceea ce privește contribuțiile anuale și contribuțiile extraordinare.

SECȚIUNEA a 3-a

Utilizarea resurselor financiare ale schemei de garantare a depozitelor

Art. 25. — Resursele financiare constituite potrivit art. 11—24 se utilizează cu prioritate pentru plata compensațiilor aferente depozitelor acoperite, potrivit dispozițiilor prezentului titlu.

Art. 26. — (1) Resursele financiare ale schemei de garantare a depozitelor se utilizează și pentru finanțarea rezoluției instituțiilor de credit participante la schema de garantare a depozitelor în cauză, cu respectarea legislației privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții.

(2) Schema de garantare a depozitelor este răspunzătoare în cadrul rezoluției unei instituții de credit pentru suma stabilită, după consultarea acesteia, de Banca Națională a României, în calitate de autoritate de rezoluție.

(3) În situația în care depozite eligibile constituite la o instituție de credit aflată în rezoluție sunt transferate către o altă entitate în contextul aplicării instrumentului de vânzare a afacerii sau a instrumentului instituției-punte potrivit legislației privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, deponenții nu au dreptul la compensații potrivit prezentului titlu pentru partea din depozitele constituite la instituția de credit aflată în rezoluție care nu este transferată, în situația în care fondurile transferate sunt cel puțin egale cu plafonul de acoperire prevăzut la art. 61 alin. (3) și, respectiv, art. 62. În situația în care depozitele eligibile constituite la o instituție de credit aflată în rezoluție au o valoare cel puțin egală cu plafonul de acoperire, iar fondurile transferate sunt mai mici decât plafonul de acoperire, deponenții au dreptul la compensații reprezentând diferența dintre plafonul de acoperire și suma transferată.

Art. 27. — (1) O schemă de garantare a depozitelor poate acorda împrumuturi altei scheme de garantare a depozitelor numai dacă schema de garantare a depozitelor solicitantă îndeplinește următoarele condiții cumulative:

a) nu își poate îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul art. 65 alin. (1) ori, după caz, al legislației naționale a statului membru relevant care transpune art. 8 alin. (1) din Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (reformare), din cauza lipsei de resurse financiare disponibile în înțelesul art. 12 alin. (1) ori, după caz, al dispozițiilor din legislația națională a statului membru relevant care transpune art. 10 din Directiva 2014/49/UE;

b) a apelat la contribuțiile extraordinare prevăzute la art. 20 ori, după caz, în dispozițiile din legislația națională a statului membru relevant care transpune art. 10 alin. (8) din Directiva 2014/49/UE;

c) își asumă obligația de a utiliza fondurile astfel împrumutate numai pentru a plăti creanțele în conformitate cu art. 65 alin. (1) sau, după caz, cu dispozițiile din legislația națională a statului membru relevant care transpune art. 8 alin. (1) din Directiva 2014/49/UE;

d) nu are deja obligația de a rambursa un împrumut contractat în temeiul prezentului articol și art. 28 și 29 ori, după caz, al dispozițiilor din legislația națională a statului membru relevant care transpune art. 12 din Directiva 2014/49/UE;

e) declară cu exactitate suma de bani solicitată;

f) informează fără întârziere Autoritatea Bancară Europeană și declară motivele pentru care sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezentul alineat și suma de bani solicitată;

g) suma totală împrumutată schemei de garantare a depozitelor solicitante nu depășește 0,5% din depozitele acoperite de aceasta.

(2) Acordarea împrumutului potrivit alin. (1) este supusă aprobării prealabile a Băncii Naționale a României. Pentru scopul îndeplinirii competențelor prevăzute în prezentul alineat, Banca Națională a României asigură colaborarea funcției de supraveghere prudentială a instituțiilor de credit, în calitate de autoritate competentă, cu cea de supraveghere a schemei de garantare a depozitelor, în calitate de autoritate desemnată.

(3) Banca Națională a României respinge solicitarea prevăzută la alin. (2) în situația în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1), precum și atunci când consideră că nivelul resurselor disponibile ale schemei împrumutătoare nu este adecvat pentru îndeplinirea obligațiilor potențiale ale acesteia.

Art. 28. — O schemă de garantare a depozitelor poate solicita împrumuturi unei alte scheme de garantare a depozitelor numai dacă schema de garantare a depozitelor solicitantă îndeplinește condițiile prevăzute la art. 27.

Art. 29. — Împrumuturile între scheme de garantare a depozitelor sunt supuse următoarelor condiții:

a) termenul de rambursare este de maximum 5 ani. Împrumutul poate fi rambursat în tranșe anuale, dobânda fiind scadentă numai la data rambursării;

b) rata dobânzii trebuie să fie stabilită cel puțin la un nivel echivalent celui practicat de Banca Centrală Europeană pentru facilitățile de credit marginale oferite în perioada de creditare;

c) schema de garantare a depozitelor împrumutătoare informează Autoritatea Bancară Europeană cu privire la rata inițială a dobânzii și la durata împrumutului.

Art. 30. — (1) Sumele aferente rambursării oricărui împrumuturi contractate de schema de garantare a depozitelor pentru scopurile prevăzute la art. 25 și 26 vor fi suportate din resursele financiare ale acesteia constituite potrivit art. 11—24.

(2) În situația în care schema de garantare a depozitelor a contractat un împrumut în temeiul art. 27, contribuțiile pe care le percepe de la instituțiile de credit participante trebuie stabilite la un nivel suficient pentru a asigura rambursarea sumei împrumutate și pentru a restabili nivelul-țintă cât mai curând posibil.

SECȚIUNEA a 4-a

Investirea resurselor financiare ale schemelor de garantare a depozitelor

Art. 31. — (1) Schemele de garantare a depozitelor au obligația să investească resursele financiare disponibile într-o manieră suficient de diversificată și care să asigure un grad scăzut de risc.

(2) Schemele de garantare a depozitelor sub forma sistemelor instituționale de protecție asigură evidențierea în contabilitate a operațiunilor legate de constituirea, investirea și utilizarea resurselor financiare, distinct față de cea a altor activități pe care le desfășoară.

Art. 32. — Schemele de garantare a depozitelor au obligația revizuirii periodice, cel puțin anuale, a modalității de investire stabilite potrivit art. 31 alin. (1).

SECȚIUNEA a 5-a

Administrarea schemelor contractuale de garantare a depozitelor și a sistemelor instituționale de protecție recunoscute oficial ca scheme de garantare a depozitelor

Art. 33. — (1) Administrarea schemei de garantare a depozitelor se realizează de către persoane juridice constituite sub formă de societăți pe acțiuni în conformitate cu Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Societățile prevăzute la alin. (1) au obiect exclusiv de activitate administrarea unei scheme de garantare a depozitelor și sunt administrate în sistem dualist.

(3) Acționarii societăților prevăzute la alin. (1) nu pot fi decât instituții de credit autorizate în România sau într-un alt stat membru.

(4) Membrii consiliului de supraveghere și ai directoratului societăților care administrează schema de garantare a depozitelor trebuie să fie persoane fizice.

(5) Mandatul membrilor consiliului de supraveghere și al membrilor directoratului societăților care administrează o schemă de garantare a depozitelor este de 3 ani și poate fi reînnoit.

Art. 34. — (1) Membrii consiliului de supraveghere și membrii directoratului societăților care administrează o schemă de garantare a depozitelor trebuie:

a) să fie rezidenți în România;

b) să fie licențiați în domeniul economic sau juridic;

c) să îndeplinească cerințele de reputație și onorabilitate prevăzute la art. 35 alin. (1) lit. b).

(2) Membrii consiliului de supraveghere și membrii directoratului societăților care administrează o schemă de garantare a depozitelor nu trebuie:

a) să fie soți, rude sau afini până la gradul al doilea între ei;

b) să dețină în cadrul vreunei instituții de credit calitatea de acționar, angajat sau director, membru al consiliului de administrație, comitetului de supraveghere ori directoratului, după caz;

c) să facă parte din partide politice sau să desfășoare activități publice cu caracter politic;

d) să fi fost condamnați în ultimii 5 ani pentru săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de prezenta lege ori de legislația în domeniul financiar-bancar, legislația privind insolvența sau protecția consumatorilor;

e) să li se fi retras în ultimii 5 ani de către autoritatea de supraveghere, de rezoluție sau desemnată aprobarea de a exercita responsabilități de administrare și/sau conducere într-o instituție de credit, o instituție financiară sau o societate de asigurare/reasigurare, o schemă de garantare a depozitelor sau o altă entitate care desfășoară activitate în sectorul financiar ori a fost înlocuită din funcția exercitată în astfel de entități din motive care îi pot fi imputate;

f) să li se fi fost interzis, printr-o dispoziție legală, o hotărâre judecătorească definitivă sau o decizie a unei alte autorități, să exercite responsabilități de administrare și/sau conducere într-o entitate de natura celor prevăzute la lit. e) ori să desfășoare activitate în unul dintre domeniile specifice acestor entități.

(3) Membrii consiliului de supraveghere și membrii directoratului societăților care administrează o schemă de garantare a depozitelor nu pot participa la luarea deciziilor privind o instituție de credit în cadrul căreia o persoană cu care aceștia se află în una dintre relațiile enumerate la alin. (2) lit. a) deține una dintre calitățile prevăzute la art. 108 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Membrii consiliului de supraveghere și membrii directoratului societăților care administrează o schemă de garantare a depozitelor trebuie să fie aprobați de Banca Națională a României, în calitate de autoritate desemnată, înainte de începerea exercitării responsabilităților.

Art. 35. — (1) Schemele de garantare a depozitelor trebuie să dispună de practici de guvernare solide și transparente, care să aibă în vedere cel puțin următoarele principii:

a) cadrul de administrare a schemelor de garantare a depozitelor, procesele interne de identificare, administrare, monitorizare și raportare a riscurilor, mecanismele de control

intern stabilite în actul de înființare sau, după caz, în reglementările interne sunt cuprinzătoare și adecvate atingerii scopului prevederilor din prezentul titlu;

b) membrii consiliului de supraveghere și membrii directoratului societăților care administrează o schemă de garantare a depozitelor au o bună reputație și dispun de cunoștințe și experiență profesională adecvate naturii, extinderii și complexității activității vizate și responsabilităților încredințate, pentru asigurarea unui management prudent și sănătos al schemei de garantare a depozitelor;

c) schema de garantare a depozitelor este organizată de o manieră care asigură independența operațională, transparența, responsabilitatea și evitarea conflictelor de interese prin înlăturarea interferențelor politice și ale industriei bancare în activitatea sa.

(2) Îndeplinirea cerințelor de cunoștințe și experiență profesională, prevăzute la alin. (1) lit. b), presupune demonstrarea cunoștințelor teoretice și practice adecvate cu privire la activitățile ce urmează a fi desfășurate de schema de garantare a depozitelor, potrivit criteriilor stabilite în reglementările emise de Banca Națională a României.

(3) Pentru scopul prevăzut la art. 34 alin. (4), Banca Națională a României are autoritatea de a analiza în ce măsură sunt respectate condițiile minime prevăzute în prezentul titlu și reglementările date în aplicarea acestuia, de a evalua toate circumstanțele și informațiile legate de activitatea, reputația, integritatea morală și de experiența persoanelor desemnate în calitate de membri ai consiliului de supraveghere și membri ai directoratului societăților care administrează o schemă de garantare a depozitelor și de a decide dacă, atât la nivel individual, cât și la nivel colectiv, cerințele prevăzute sunt îndeplinite.

Art. 36. — Banca Națională a României stabilește prin reglementări:

a) cerințele care trebuie avute în vedere pentru respectarea principiilor prevăzute la art. 35 alin. (1);

b) modificările în situația schemelor de garantare a depozitelor și a societăților care le administrează pentru care există obligația obținerii aprobării prealabile a Băncii Naționale a României, respectiv cele pentru care există obligația notificării ulterioare.

Art. 37. — (1) Organizarea și conducerea contabilității schemelor de garantare a depozitelor se realizează potrivit prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Situațiile financiare anuale ale schemelor de garantare a depozitelor sunt supuse auditului statutar efectuat de o firmă de audit, persoană juridică autorizată de Camera Auditorilor Financieri din România.

(3) Firma de audit care auditează situațiile financiare ale schemelor de garantare a depozitelor trebuie să îndeplinească cerințele și obligațiile ce îi revin potrivit art. 152—158 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, care se aplică în mod corespunzător.

Art. 38. — (1) Schemele de garantare a depozitelor elaborează un raport anual de activitate, care împreună cu situațiile financiare anuale și raportul de audit vor fi publicate pe site-ul oficial al schemei de garantare a depozitelor, în termen de 150 de zile de la încheierea exercițiului financiar.

(2) Schema de garantare a depozitelor transmite Băncii Naționale a României raportul anual de activitate și raportul de audit în termenul prevăzut la alin. (1).

SECȚIUNEA a 6-a

Schimbul de informații și secretul profesional

Art. 39. — (1) Schemele de garantare a depozitelor asigură confidențialitatea și protecția datelor aferente deponenților și instituțiilor de credit participante, informațiile obținute putând fi utilizate exclusiv pentru îndeplinirea atribuțiilor lor.

(2) Schemele de garantare a depozitelor asigură prelucrarea datelor prevăzute la alin. (1) în conformitate cu Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Atunci când fac schimb de informații cu Autoritatea Bancară Europeană, schemele de garantare a depozitelor sunt supuse obligațiilor privind secretul profesional în conformitate cu art. 70 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei.

Art. 40. — Schemele de garantare a depozitelor trebuie să dispună de proceduri adecvate care să permită schimbul de informații și comunicarea eficientă cu alte scheme de garantare a depozitelor, cu instituțiile de credit participante, cu Banca Națională a României și, după caz, cu autorități relevante, inclusiv din alte jurisdicții, potrivit prezentului titlu.

Art. 41. — Membrii conducerii societăților care administrează scheme de garantare a depozitelor, precum și salariații și orice persoane angajate de aceștia ori de schemele de garantare a depozitelor au obligația de a nu dezvălui secretul profesional asupra informațiilor obținute în cursul activității lor decât în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

SECȚIUNEA a 7-a

Testarea sistemelor proprii ale schemelor de garantare a depozitelor

Art. 42. — (1) Schemele de garantare a depozitelor sunt obligate să dispună de sisteme care să le permită colectarea informațiilor necesare determinării compensațiilor, verificarea și valorificarea lor pentru îndeplinirea obligațiilor acestora în termenele aplicabile potrivit prezentului titlu.

(2) Schemele de garantare a depozitelor efectuează periodic simulări de criză cu privire la capacitatea propriilor sisteme de a asigura îndeplinirea obiectivelor prevăzute la alin. (1).

(3) Aceste simulări trebuie efectuate cel puțin o dată la 3 ani sau mai frecvent atunci când schemele de garantare a depozitelor consideră necesar sau când Banca Națională a României, în calitate de autoritate desemnată, solicită acest lucru.

(4) Schemele de garantare a depozitelor ce funcționează la data intrării în vigoare a prezentului titlu efectuează prima simulare cel târziu până la data de 3 iulie 2017.

(5) Schemele de garantare a depozitelor transmit Băncii Naționale a României, în calitate de autoritate desemnată, concluziile simulărilor efectuate la termenele și în forma solicitată potrivit reglementărilor date în aplicarea prezentului titlu.

Art. 43. — Schemele de garantare a depozitelor utilizează informațiile primite potrivit prezentului titlu pentru testarea la criză a propriilor sisteme numai pentru realizarea testelor respective și nu păstrează astfel de informații mai mult timp decât este necesar în acest scop.

CAPITOLUL III

Cerințe aplicabile instituțiilor de credit

SECȚIUNEA 1

Obligațiile instituțiilor de credit în relația cu schemele de garantare a depozitelor

Art. 44. — (1) Instituțiile de credit autorizate de Banca Națională a României sunt obligate să participe la o schemă de garantare a depozitelor oficial recunoscută pe teritoriul României, inclusiv pentru depozitele atrase de sucursalele acestora din străinătate.

(2) În cazul organizațiilor cooperatiste de credit, casa centrală participă la schema de garantare a depozitelor, inclusiv pentru depozitele atrase de cooperativele de credit afiliate la aceasta.

(3) Prin excepție de la dispozițiile alin. (1), instituțiile de credit persoane juridice române nu participă la schemele de garantare a depozitelor prevăzute la alin. (1) pentru depozitele atrase de sucursalele lor din state terțe care impun obligația participării la o schemă de garantare a depozitelor din respectivul stat terț.

Art. 45. — Banca Națională a României indică în notificările transmise Autorității Bancare Europene cu privire la autorizații, în conformitate cu art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, schema de garantare a depozitelor la care participă fiecare instituție de credit.

Art. 46. — (1) Instituțiile de credit participante la schema de garantare a depozitelor sunt obligate să dispună de sisteme adecvate, inclusiv informatice, care să asigure existența în permanență a unei evidențe complete și exacte cuprinzând datele referitoare la deponenții garantați, depozitele eligibile ale acestora, inclusiv informații privind suma agregată a depozitelor eligibile ale fiecărui deponent, creanțele exigibile ale instituției de credit față de aceștia, precum și orice alte informații necesare determinării valorii compensației datorate fiecărui deponent garantat și întocmirii listei compensațiilor de plătit.

(2) Instituțiile de credit au obligația de a marca depozitele eligibile, precum și depozitele în cazul cărora nu a avut loc nicio tranzacție în ultimele 24 de luni, într-un mod care să permită identificarea lor imediată ca atare.

Art. 47. — (1) În termen de 3 zile lucrătoare de la sfârșitul fiecărui semestru, instituțiile de credit participante raportează schemei de garantare a depozitelor la care participă informațiile prevăzute la art. 46 alin. (1), pe formatul stabilit de schema de garantare a depozitelor.

(2) Suplimentar față de raportările prevăzute la alin. (1), instituțiile de credit participante transmit schemei de garantare a depozitelor, în termen de 3 zile lucrătoare de la solicitarea acesteia, informațiile prevăzute la art. 46 alin. (1).

Art. 48. — Instituțiile de credit participante raportează anual schemei de garantare a depozitelor la care participă informațiile necesare pentru scopul determinării contribuțiilor acestora la schema de garantare a depozitelor potrivit formatului și termenului de raportare stabilite de schema de garantare a depozitelor.

SECȚIUNEA a 2-a

Informarea deponenților

Art. 49. — (1) Instituțiile de credit autorizate de Banca Națională a României sunt obligate să pună la dispoziția deponenților existenți și potențiali informații necesare pentru identificarea schemei de garantare a depozitelor la care participă instituția respectivă și sucursalele sale și despre categoriile de depozite excluse de la protecția schemei de garantare a depozitelor.

(2) Înainte de încheierea unui contract de depozit, instituțiile de credit furnizează deponenților informațiile prevăzute la alin. (1) și păstrează dovada informării respective timp de 5 ani de la data încetării respectivului contract. Pentru scopul îndeplinirii obligațiilor menționate în prezentul articol, instituțiile de credit utilizează formularul prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 50. — Instituțiile de credit informează deponentul, înainte de încheierea oricărui contract, despre faptul că datoriile pe care le au față de instituția de credit sunt luate în considerare la calcularea compensației cuvenite în condițiile prezentului titlu.

Art. 51. — (1) Instituțiile de credit au obligația de a confirma deponenților încadrarea depozitelor acestora în categoria depozitelor eligibile în fiecare extras de cont, care trebuie să includă și o trimitere la formularul din anexa nr. 2. Formularul din anexa nr. 2 se comunică deponenților cel puțin anual.

(2) Pentru scopul informării deponenților instituțiilor de credit participante, schemele de garantare a depozitelor sunt obligate să publice pe site-ul lor oficial informațiile necesare deponenților, inclusiv cele referitoare la dispozițiile legale aplicabile funcționării schemelor de garantare a depozitelor și condițiile de garantare a depozitelor, astfel cum acestea sunt prevăzute de prezentul titlu.

(3) Instituțiile de credit pun la dispoziția deponenților informațiile prevăzute la alin. (1) și (2) în limba convenită la deschiderea contului ori, în situația în care nu s-a convenit, în limba/limbile oficială/oficiale a/ale statului membru în care este înființată sucursala.

(4) Informațiile prevăzute la alin. (2) și art. 49 alin. (1) trebuie să fie disponibile la toate sediile unei instituții de credit, iar prezentarea acestora trebuie să fie formulată clar, fluent și ușor de înțeles, fără pasaje echivoce, potrivit normelor elaborate de schemele de garantare a depozitelor.

Art. 52. — O instituție de credit care funcționează cu utilizarea unor mărci diferite, astfel cum sunt definite la art. 2 din Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, republicată, cu modificările ulterioare, are obligația de a informa deponenții în mod clar cu privire la această împrejurare și cu privire la faptul că plafonul de acoperire se aplică depozitelor agregate deținute de către deponentul garantat la instituția de credit respectivă.

Art. 53. — (1) Instituțiile de credit au obligația ca, în situația fuziunii, a conversiei unor filiale în sucursale ori a altor operațiuni cu efect similar, să notifice deponenții despre intenție cu cel puțin o lună înainte ca operațiunea să producă efecte juridice, cu excepția cazului în care Banca Națională a României în calitate de autoritate competentă permite un termen mai scurt, din motive legate de secretul comercial sau de stabilitatea financiară.

(2) Deponenții ale căror depozite eligibile, în urma unor operațiuni de tipul celor prevăzute la alin. (1), ar urma să depășească prin cumularea nivelului plafonului de acoperire prevăzut la art. 61 alin. (3) sau, după caz, la art. 62 au la dispoziție un termen de 3 luni de la notificarea fuziunii sau conversiei sau a unor operațiuni cu efect similar pentru a-și retrage sau transfera la o altă instituție de credit, fără niciun fel de penalități, acele sume din depozitele eligibile, inclusiv toate dobânzile și beneficiile acumulate aferente acestora, care depășesc plafonul de acoperire.

Art. 54. — O instituție de credit care se retrage sau este exclusă din cadrul unei scheme de garantare a depozitelor are obligația să își informeze deponenții cu privire la această situație în termen de o lună de la retragere sau excludere.

Art. 55. — În cazul în care un deponent efectuează operațiuni bancare prin internet, instituția de credit poate transmite informațiile care trebuie furnizate în temeiul prezentului titlu pe cale electronică. La solicitarea expresă a deponentului, informațiile îi sunt comunicate pe suport hârtie.

Art. 56. — Instituțiile de credit nu pot utiliza informațiile prevăzute la art. 49 și art. 51 alin. (1) și (2) pentru scopuri publicitare decât sub forma unei simple menționări a schemei de garantare a depozitelor care garantează produsul la care se referă materialul publicitar.

CAPITOLUL IV Indisponibilizarea depozitelor

Art. 57. — (1) O instituție de credit autorizată de Banca Națională a României căreia i s-a solicitat rambursarea unui depozit datorat și exigibil și nu a fost în măsură să își îndeplinească obligația de plată conform condițiilor contractuale și legale aplicabile trebuie să notifice Băncii Naționale a României acest fapt în maximum două zile lucrătoare de la data primirii solicitării.

(2) Notificarea va cuprinde informații cu privire la motivele neefectuării plății și la perspectivele imediate de îndeplinire a acestei obligații.

Art. 58. — (1) Banca Națională a României analizează dacă instituția de credit se regăsește în situația prevăzută la art. 3 alin. (6) lit. a) cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare de la data la care s-a încredințat pentru întâia dată că instituția de credit nu a plătit un depozit datorat și exigibil și, în cazul în care se confirmă încadrarea instituției de credit în situația menționată, informează în aceeași zi instituția de credit în cauză și schema de garantare a depozitelor la care aceasta participă referitor la constatarea faptului că depozitele au devenit indisponibile.

(2) În scopul aplicării alin. (1) se consideră că Banca Națională a României s-a încredințat pentru întâia dată că instituția de credit nu a plătit un depozit datorat și exigibil, în următoarele situații:

a) Banca Națională a României a fost notificată de instituția de credit conform prevederilor art. 57 alin. (1);

b) Banca Națională a României, în cursul propriilor investigații, deși nu a fost notificată conform prevederilor art. 57 alin. (1), constată că instituția de credit se regăsește în situația descrisă la alin. (1).

Art. 59. — (1) Instituția de credit ale cărei depozite au devenit indisponibile conform prevederilor art. 3 alin. (6) lit. a) sau, după caz, lichidatorul desemnat de instanță transmite schemei de garantare a depozitelor responsabile cu plata compensațiilor, cel târziu în ziua următoare constatării indisponibilității depozitelor, informațiile prevăzute la art. 46 alin. (1).

(2) În termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data la care depozitele devin indisponibile, instituția de credit respectivă sau, după caz, lichidatorul desemnat de instanță transmite schemei de garantare a depozitelor responsabile cu plata compensațiilor orice informații rectificative sau suplimentare de natură să contribuie la asigurarea acurateței informațiilor transmise potrivit alin. (1).

(3) Instituția de credit respectivă sau, după caz, lichidatorul desemnat de instanță transmite schemei de garantare a depozitelor relevante informațiile de care nu a avut cunoștință în termenul prevăzut la alin. (2) de îndată ce sunt cunoscute.

Art. 60. — Pentru asigurarea îndeplinirii obligațiilor legale ale unei scheme de garantare a depozitelor, Banca Națională a României în calitate de autoritate competentă sau, după caz, de rezoluție informează schema de garantare a depozitelor, în cel mai scurt timp posibil, cu privire la situațiile în care identifică la nivelul unei instituții de credit dificultăți care pot conduce la necesitatea intervenției respectivei scheme de garantare a depozitelor.

CAPITOLUL V

Determinarea compensațiilor

Art. 61. — (1) Schemele de garantare a depozitelor garantează, în limitele și condițiile prevăzute de prezentul titlu, depozitele la o instituție de credit participantă, constituite în orice monedă, cu excepția depozitelor care se încadrează în categoriile de depozite prevăzute în lista depozitelor neeligibile din anexa nr. 1.

(2) În aplicarea alin. (1), în cazul în care depozitele constituite la o instituție de credit participantă devin indisponibile, schemele de garantare a depozitelor asigură plata compensațiilor, în limita plafonului de acoperire.

(3) Plafonul de acoperire este stabilit la echivalentul în lei al sumei de 100.000 euro.

(4) Schemele de garantare a depozitelor asigură plata compensațiilor în lei.

(5) Echivalentul în lei al plafonului de acoperire și, respectiv, al sumelor în valută care se iau în considerare la determinarea compensațiilor se calculează prin utilizarea cursurilor de schimb valutar pentru valutele respective, comunicate de Banca Națională a României în data la care depozitele au devenit indisponibile.

(6) Pentru depozitele constituite în alte valute decât cele pentru care Banca Națională a României comunică cursuri de schimb valutar, echivalentul în lei al sumelor în valută care se iau în considerare la determinarea compensațiilor se calculează pe baza cursului de schimb oficial al respectivei valute comunicat, la data la care depozitele au devenit indisponibile, de banca centrală emitentă a respectivei valute, raportat la euro sau, dacă acesta nu este comunicat în raport cu euro, raportat la dolarul american.

Art. 62. — (1) Deponenții garantați, persoane fizice, care dețin depozite încadrate în categoriile prevăzute mai jos beneficiază de un nivel al garantării de către schema de garantare a depozitelor peste plafonul de garantare stabilit la art. 61 alin. (3), pentru o perioadă de 12 luni de la data la care suma a fost creditată în cont la instituția de credit în cauză sau de la data la care depozitele pot fi transferate legal la o altă instituție de credit:

a) depozitele care rezultă din tranzacții imobiliare referitoare la bunuri imobile cu destinație locativă;

b) depozitele rezultate din evenimentul pensionării, disponibilizării, din situația de invaliditate sau deces al deponentului;

c) depozitele rezultate din încasarea unor indemnizații de asigurare sau a unor compensații pentru daune rezultate din infracțiuni sau pentru condamnări pe nedrept.

(2) Nivelul garantării prevăzut la alin. (1) este stabilit și reconsiderat periodic pe baza evoluției indicatorilor statistici relevanți de către Banca Națională a României și publicat pe site-ul său oficial.

Art. 63. — (1) Nivelul compensației se determină prin deducerea din suma tuturor depozitelor eligibile deținute de deponentul garantat la respectiva instituție de credit la data la care depozitele au devenit indisponibile a valorii totale a creanțelor exigibile la aceeași dată ale instituției de credit asupra respectivului deponent, în măsura în care prevederile contractuale între instituția de credit și deponent nu prevăd contrariul. Compensația de plătit este limitată la nivelul plafonului de acoperire aplicabil prevăzut la art. 61 alin. (3) sau, după caz, la art. 62.

(2) În scopul determinării nivelului compensației, la valoarea depozitului se adaugă și dobânda acumulată și necreditată până la data indisponibilizării depozitelor.

Art. 64. — (1) În cazul unui cont comun, nivelul compensației se determină pentru fiecare deponent garantat ce deține o cotă-parte din soldul contului, luându-se în calcul cota la care

acesta este îndreptăţit conform prevederilor contractuale şi/sau legale. În absenţa unor astfel de prevederi, pentru scopul determinării compensaţiilor, soldul contului comun va fi divizat în părţi egale între deponenţii în cauză.

(2) În situaţia în care un deponent nu este îndreptăţit la sume aflate într-un cont, sumele pentru care acesta nu este îndreptăţit se includ în calculul compensaţiei datorate persoanei îndreptăţite la acestea, cu condiţia ca persoana îndreptăţită să fie identificată sau identificabilă anterior datei la care depozitele au devenit indisponibile. Dacă există mai multe persoane îndreptăţite, pentru determinarea compensaţiei datorate fiecăreia se aplică prevederile alin. (1), în mod corespunzător.

(3) În cazul unui cont comun, asupra căruia au drepturi mai multe persoane în calitatea lor de membri ai unei asociaţii lucrative, asocieri sau grupări de aceeaşi natură, fără personalitate juridică, pentru determinarea nivelului compensaţiei, depozitul aflat în contul comun va fi tratat ca şi când ar aparţine unui singur deponent.

CAPITOLUL VI

Plata compensaţiilor către deponenţi

Art. 65. — (1) Schemele de garantare a depozitelor au obligaţia să pună la dispoziţia deponenţilor garantaţi sumele reprezentând compensaţii convenite, într-un termen de cel mult 7 zile lucrătoare de la data la care depozitele au devenit indisponibile.

(2) În situaţia în care nu este cert dacă o persoană are dreptul de a primi compensaţia sau în cazul în care depozitul face obiectul unui litigiu, termenul de punere la dispoziţie a compensaţiei prevăzut la alin. (1) se prelungeşte până la clarificarea situaţiei ori, după caz, până la soluţionarea litigiului.

(3) În cazul plăţii de compensaţii către deponenţii de la sucursalele înfiinţate în alte state membre de instituţiile de credit participante, potrivit art. 71 alin. (1), termenul de punere la dispoziţie a compensaţiei prevăzut la alin. (1) se poate prelungi în conformitate cu ghidurile în domeniul cooperării dintre schemele de garantare a depozitelor, emise de Autoritatea Bancară Europeană.

(4) Compensaţia este pusă la dispoziţia deponentului garantat fără a fi necesară o cerere către schema de garantare a depozitelor.

(5) Dreptul deponenţilor garantaţi de a primi sumele reprezentând compensaţii convenite se prescrie în termen de 5 ani de la data la care schemele de garantare a depozitelor pun compensaţiile la dispoziţia deponenţilor.

(6) Prin excepţie de la prevederile alin. (5), în cazul în care procedura falimentului instituţiei de credit depăşeşte termenul prevăzut la alin. (5), dreptul deponenţilor garantaţi de a primi sumele reprezentând compensaţii convenite se prescrie la data închiderii procedurii falimentului.

Art. 66. — (1) Pentru îndeplinirea obligaţiei prevăzute la art. 65 alin. (1), în termen de cel mult două zile lucrătoare de la data la care depozitele devin indisponibile, schema de garantare a depozitelor asigură publicarea pe site-ul său oficial, precum şi transmiterea spre publicare către două agenţii de presă naţionale a informaţiilor necesare deponenţilor pentru a intra în posesia compensaţiilor convenite. Informaţiile se transmit în acelaşi termen şi instituţiei de credit ale cărei depozite au devenit indisponibile, pentru scopul îndeplinirii obligaţiei prevăzute la alin. (2).

(2) Instituţia de credit ale cărei depozite au devenit indisponibile are obligaţia de a publica informaţiile comunicate de schema de garantare a depozitelor potrivit alin. (1), în termen de o zi lucrătoare de la data primirii lor, la sediul tuturor unităţilor sale teritoriale.

Art. 67. — Prin excepţie de la dispoziţiile art. 65 alin. (1), pe baza informaţiilor transmise de instituţia de credit sau, după caz,

de lichidatorul judiciar, cu privire la faptul că un deponent garantat este judecat pentru infracţiunea de spălare a banilor sau pentru o infracţiune legată de spălarea banilor, schema de garantare a depozitelor suspendă plata compensaţiei până la data la care primeşte dovada achitării sau, după caz, a încetării procesului penal referitor la dosarul în cauză, hotărâtă în mod definitiv.

Art. 68. — (1) Nu se plătesc compensaţii pentru depozitele care îndeplinesc în mod cumulativ următoarele condiţii: în cazul acestora nu a avut loc nicio tranzacţie în ultimele 24 de luni şi valoarea lor este inferioară costurilor administrative care ar fi suportate de schema de garantare a depozitelor pentru efectuarea plăţii compensaţiei.

(2) Pentru aplicarea alin. (1), schemele de garantare a depozitelor stabilesc valoarea minimă de la care se plătesc compensaţii pentru depozitele de acest tip şi, împreună cu fundamentarea aferentă, o comunică Băncii Naţionale a României în termen de 5 zile lucrătoare de la stabilire. În acelaşi termen valoarea minimă stabilită se publică de schemele de garantare a depozitelor pe site-ul oficial al acestora.

Art. 69. — (1) Deponenţii care au nemulţumiri legate de compensaţii pot sesiza schema de garantare a depozitelor, în scris, pentru soluţionarea situaţiei lor.

(2) Schema de garantare a depozitelor este obligată să răspundă acestor sesizări în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii lor.

(3) În situaţia în care persoanele prevăzute la alin. (1) nu sunt mulţumite cu soluţia conţinută în răspunsul schemei de garantare a depozitelor, se pot adresa instanţei judecătoreşti competente.

Art. 70. — (1) Schemele de garantare a depozitelor se subrogă în drepturile deponenţilor faţă de instituţia de credit pentru o sumă egală cu suma compensaţiei puse la dispoziţia acestora.

(2) În situaţia în care depozitele au devenit indisponibile conform prevederilor art. 3 alin. (6) lit. b), schemele de garantare a depozitelor înregistrează, potrivit prevederilor Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă, în registrul grefei tribunalului suma compensaţiilor puse la dispoziţia deponenţilor garantaţi.

(3) În cazul în care schema de garantare a depozitelor efectuează plăţi aferente îndeplinirii obligaţiilor sale privind finanţarea unor măsuri de rezoluţie, în conformitate cu art. 26, schema de garantare a depozitelor are o creanţă asupra instituţiei de credit relevante, corespunzătoare unei sume egale cu suma plătită. Creanţa respectivă este de acelaşi rang ca şi cele provenind din depozite acoperite potrivit Legii nr. 85/2014.

Art. 71. — (1) Schemele de garantare a depozitelor din România plătesc compensaţii către deponenţii de la sucursalele înfiinţate în alte state membre de instituţiile de credit participante, prin intermediul unei scheme de garantare a depozitelor din statul membru gazdă, care acţionează în numele schemei de garantare a depozitelor din România, cu respectarea ghidurilor în domeniul cooperării dintre schemele de garantare a depozitelor, emise de Autoritatea Bancară Europeană.

(2) În vederea efectuării plăţii compensaţiei, schema de garantare a depozitelor din România furnizează schemei de garantare a depozitelor din statul membru gazdă finanţarea necesară şi plăteşte acesteia contravaloarea tuturor cheltuielilor efectuate.

(3) Schema de garantare a depozitelor din România asigură informarea deponenţilor prevăzuţi la alin. (1) prin intermediul schemei de garantare a depozitelor din statul membru gazdă şi primeşte corespondenţa prin intermediul acesteia.

Art. 72. — Plata compensaţiilor către deponenţii de la sucursalele înfiinţate în România de instituţiile de credit cu sediul

în alt stat membru în numele schemei de garantare a depozitelor din statul membru de origine se asigură prin intermediul Fondului de garantare a depozitelor bancare, în conformitate cu prevederile titlului II și cu ghidurile în domeniul cooperării dintre schemele de garantare a depozitelor, emise de Autoritatea Bancară Europeană.

Art. 73. — (1) Corespondența dintre schemele de garantare a depozitelor și deponenți se redactează:

- a) în limba oficială utilizată de instituția de credit la care se află depozitul acoperit pentru a comunica cu deponentul; sau
- b) în limba sau limbile oficiale ale statului membru în care este plasat depozitul acoperit.

(2) Pentru scopul prevăzut la alin. (1), schema de garantare a depozitelor solicită informațiile necesare instituției de credit ori lichidatorului judiciar desemnat.

Art. 74. — (1) Dacă o instituție de credit prestează servicii în mod direct într-un alt stat membru, fără a avea deschise sucursale, schema de garantare a depozitelor furnizează informațiile în limba aleasă de deponent la deschiderea contului.

(2) Pentru scopurile alin. (1), schema de garantare a depozitelor solicită informațiile necesare instituției de credit ori lichidatorului judiciar desemnat.

CAPITOLUL VII

Cooperarea la nivelul Uniunii Europene

Art. 75. — Schemele de garantare a depozitelor din România transmit schemelor de garantare a depozitelor din statele membre gazdă informațiile prevăzute la art. 46 alin. (1) și art. 60, în condițiile prevăzute de prezentul titlu.

Art. 76. — (1) Pentru a facilita cooperarea dintre schemele de garantare a depozitelor, în special în ceea ce privește art. 23, art. 27—29, respectiv art. 71 și 72, schemele de garantare a depozitelor sau, dacă acestea nu ajung la un acord, autoritatea desemnată încheie acorduri scrise de cooperare cu schemele de garantare a depozitelor sau, după caz, cu autoritățile desemnate relevante, în conformitate cu ghidurile în domeniu emise de Autoritatea Bancară Europeană. Aceste acorduri trebuie să țină seama de cerințele prevăzute la art. 39 alin. (1) și (2).

(2) Banca Națională a României, în calitate de autoritate desemnată, notifică Autoritatea Bancară Europeană cu privire la existența și conținutul unor astfel de acorduri. În acest scop, schemele de garantare a depozitelor informează Banca Națională a României în mod corespunzător.

(3) În cazul în care autoritățile desemnate sau schemele de garantare a depozitelor nu pot ajunge la un acord sau dacă există un litigiu cu privire la interpretarea unui acord, Banca Națională a României, în calitate de autoritate desemnată, poate sesiza Autoritatea Bancară Europeană, în conformitate cu art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010.

(4) Absența unor astfel de acorduri nu afectează drepturile deponenților sau ale instituțiilor de credit în calitate de participante la schema de garantare a depozitelor care datorează compensații.

Art. 77. — (1) Banca Națională a României cooperează cu Autoritatea Bancară Europeană în conformitate cu dispozițiile prezentului titlu și ale Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010.

(2) Banca Națională a României informează Comisia Europeană și Autoritatea Bancară Europeană cu privire la calitatea acesteia de autoritate desemnată potrivit prezentului titlu.

CAPITOLUL VIII

Măsuri și sancțiuni administrative

SECȚIUNEA 1

Prevederi generale

Art. 78. — (1) Constatarea faptelor prevăzute la art. 82, 83 și 85 se face de către personalul Băncii Naționale a României împuternicit în acest sens, pe baza raportărilor făcute de instituția de credit ori de schema de garantare a depozitelor, potrivit legii sau la solicitarea expresă a Băncii Naționale a României, ori în cursul verificărilor desfășurate la sediile acestora.

(2) Actele cu privire la o instituție de credit sau o schemă de garantare a depozitelor, prin care sunt dispuse măsuri și/sau sunt aplicate sancțiuni potrivit prezentului titlu, se emit de către guvernatorul, prim-viceguvernatorul sau viceguvernatorii Băncii Naționale a României, cu excepția sancțiunii de retragere a aprobării acordate persoanelor prevăzute la art. 108 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, potrivit art. 85 alin. (2) lit. d), precum și a retragerii recunoașterii oficiale a unei scheme de garantare a depozitelor, a căror aplicare este de competența consiliului de administrație.

Art. 79. — (1) Actele adoptate de Banca Națională a României conform dispozițiilor prezentului titlu și ale reglementărilor emise în aplicarea acestuia, cu privire la o instituție de credit sau o schemă de garantare a depozitelor, inclusiv cele cu privire la persoanele prevăzute la art. 108 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, pot fi contestate, în termen de 15 zile de la comunicare, la Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, care se pronunță prin hotărâre motivată în termen de 30 de zile de la data sesizării.

(2) Hotărârea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României poate fi atacată la Înalta Curte de Casație și Justiție, în termen de 15 zile de la comunicare.

(3) Banca Națională a României este singura autoritate în măsură să se pronunțe asupra considerentelor de oportunitate, a evaluărilor și analizelor calitative care stau la baza emiterii actelor sale.

(4) În cazul contestării în instanță a actelor Băncii Naționale a României, instanța judecătorească se pronunță asupra legalității acestor acte.

Art. 80. — (1) Dispozițiile art. 79 se aplică în mod corespunzător și în cazul în care Banca Națională a României nu se pronunță, în termenele prevăzute de lege, cu privire la o cerere formulată în conformitate cu prezentul titlu care cuprinde toate datele și informațiile cerute potrivit prevederilor legale în vigoare.

(2) Până la adoptarea unei hotărâri de către Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, potrivit art. 79 alin. (1), și, după caz, până la pronunțarea unei hotărâri definitive de către instanța judecătorească, potrivit art. 79 alin. (2), executarea actelor emise de Banca Națională a României nu se suspendă.

Art. 81. — (1) Măsurile prevăzute la art. 82 alin. (1) și art. 84 pot fi aplicate concomitent cu dispunerea de sancțiuni sau independent de aceasta.

(2) Aplicarea măsurilor și sancțiunilor prevăzute la art. 82, 84 și 85 se prescrie în termen de un an de la data constatării faptei, dar nu mai mult de 3 ani de la data săvârșirii faptei.

(3) Sancțiunile prevăzute la art. 82 alin. (4) lit. a), b), c) și d) și la art. 85 alin. (2) se aplică și persoanelor cărora le poate fi imputată fapta, întrucât aceasta nu s-ar fi produs dacă

persoanele respective și-ar fi exercitat în mod corespunzător responsabilitățile care decurg din îndatoririle funcției lor.

(4) Pentru aplicarea art. 82 și 84, Banca Națională a României asigură colaborarea funcției de supraveghere prudentțială a instituțiilor de credit, în calitate de autoritate competentă, cu cea de supraveghere a schemei de garantare a depozitelor, în calitate de autoritate desemnată.

Art. 82. — (1) Dacă o schemă de garantare a depozitelor supravegheată de Banca Națională a României nu se conformează obligațiilor ce îi revin potrivit dispozițiilor prezentului titlu și reglementărilor date în aplicarea acestuia ori măsurilor dispuse potrivit art. 10 alin. (7), Banca Națională a României are competența să dispună măsura restricționării acceptării de noi instituții de credit participante.

(2) Banca Națională a României are competența să aplice sancțiuni în cazurile în care constată că o schemă de garantare a depozitelor supravegheată de Banca Națională a României se face vinovată de următoarele fapte:

a) încălcarea prevederilor care impun notificarea ulterioară a modificărilor în situație, ale art. 32, 38, art. 51 alin. (2), art. 67, 68, art. 69 alin. (2) și art. 87 alin. (2);

b) încălcarea prevederilor care impun obținerea aprobării prealabile ori acordului Băncii Naționale a României, ale art. 10 alin. (4) și (5), art. 23 alin. (1) și (2), art. 25, art. 27 alin. (2), art. 31, 37, art. 39 alin. (1) și (3), art. 41, 42, 43, art. 65 alin. (1), art. 66 alin. (1), art. 71, 73, 74, 75 și art. 76 alin. (1);

c) încălcarea prevederilor art. 10 alin. (3), art. 12 alin. (2), art. 13, art. 17 alin. (2), art. 26 alin. (2), art. 42 alin. (1) și art. 88 alin. (2);

d) nerespectarea măsurii dispuse de Banca Națională a României potrivit alin. (1).

(3) Persoanele care asigură conducerea și/sau administrarea schemei contractuale de garantare ori sistemului instituțional de protecție care nu beneficiază de recunoaștere oficială sunt responsabile pentru ducerea la îndeplinire de către schema contractuală de garantare ori de către sistemul instituțional de protecție a tuturor cerințelor aplicabile prevăzute de prezentul titlu și de reglementările emise în aplicarea acestuia, conform competențelor și atribuțiilor lor prevăzute de legislația aplicabilă și de reglementările interne ale acestora. În acest sens, pentru nerespectarea prevederilor art. 11 alin. (1), art. 23 alin. (4) ori a obligațiilor de raportare stabilite în reglementările emise de Banca Națională a României potrivit art. 89, se pot aplica sancțiuni schemei contractuale de garantare ori sistemului instituțional de protecție care nu beneficiază de recunoaștere oficială și/sau persoanelor fizice care asigură conducerea și/sau administrarea acestora, cărora le poate fi imputată fapta, întrucât aceasta nu s-ar fi produs dacă persoanele respective și-ar fi exercitat în mod corespunzător competențele și atribuțiile decurgând din funcțiile încredințate.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (2) și (3), Banca Națională a României are competența să aplice următoarele sancțiuni:

a) avertisment scris;

b) avertisment public prin care se indică persoana fizică sau schema de garantare a depozitelor responsabilă și fapta săvârșită;

c) amendă aplicabilă persoanei fizice, până la echivalentul în lei a 5 milioane de euro la cursul de schimb din 17 iulie 2013;

d) retragerea aprobării acordate persoanelor prevăzute la art. 33 alin. (4);

e) retragerea recunoașterii oficiale a schemei de garantare a depozitelor.

(5) Schema de garantare a depozitelor căreia i s-a retras recunoașterea rămâne responsabilă pentru plata compensațiilor aferente depozitelor constituite la instituțiile de credit participante la aceasta până la data la care ele devin participante la altă schemă de garantare a depozitelor.

SECȚIUNEA a 2-a

Măsuri și sancțiuni aplicabile în relație cu instituțiile de credit

Art. 83. — Dacă o instituție de credit autorizată de Banca Națională a României nu se conformează obligațiilor ce îi revin potrivit dispozițiilor prezentului titlu și reglementărilor date în aplicarea acestuia, schema de garantare a depozitelor va notifica acest lucru Băncii Naționale a României, în vederea impunerii respectării acestora prin dispunerea de măsuri și/sau aplicarea de sancțiuni.

Art. 84. — În situația prevăzută la art. 83, Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă, după consultarea schemei de garantare a depozitelor, are competența să dispună măsuri de restricționare sau limitare a activității, operațiunilor sau rețelei de sucursale ale instituției de credit, inclusiv prin retragerea aprobării acordate pentru înființarea sucursalelor din străinătate.

Art. 85. — (1) Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă, după consultarea schemei de garantare a depozitelor, are competența să aplice sancțiuni în cazurile în care constată că o instituție de credit autorizată de Banca Națională a României se face vinovată de următoarele fapte:

a) încălcarea prevederilor art. 47 alin. (1) și (2), art. 48 și 56;

b) încălcarea prevederilor art. 14, 20, art. 23 alin. (4), art. 46, art. 49, 50, art. 51 alin. (1), (3) și (4), art. 54 și art. 66 alin. (2);

c) încălcarea prevederilor art. 44 alin. (1), art. 52, 53, art. 57 alin. (2), art. 59 alin. (2) și (3) și art. 88 alin. (2);

d) nerespectarea măsurilor dispuse de Banca Națională a României potrivit art. 84.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1), Banca Națională a României are competență să aplice următoarele sancțiuni:

a) avertisment scris;

b) avertisment public prin care se indică persoana fizică sau instituția de credit responsabilă și fapta săvârșită;

c) amendă aplicabilă persoanei juridice, până la 10% din valoarea totală netă a cifrei de afaceri realizate în exercițiul financiar precedent, care include venitul brut constând din dobânzile de încasat și alte venituri similare, venituri din acțiuni și alte titluri cu randament variabil sau fix, precum și comisioanele ori taxele de încasat astfel cum sunt prevăzute la art. 316 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; în cazul în care persoana juridică are calitatea de filială a unei societăți-mamă, venitul brut relevant este cel rezultat din situațiile financiare consolidate ale societății-mamă de cel mai înalt rang din exercițiul financiar precedent sau amendă aplicabilă persoanei fizice, până la echivalentul în lei a 5 milioane de euro la cursul de schimb din 17 iulie 2013;

d) retragerea aprobării acordate persoanelor prevăzute la art. 108 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;

e) amendă până la de două ori valoarea beneficiului obținut prin săvârșirea faptei, dacă acesta poate fi determinat.

(3) În cazul în care măsurile/sancțiunile impuse în temeiul alin. (2) nu conduc la asigurarea respectării obligațiilor de către instituția de credit, cu acordul expres al Băncii Naționale a României, schema de garantare a depozitelor notifică intenția sa de a exclude instituția de credit din schema de garantare a depozitelor, cu cel puțin o lună înainte de excludere. Depozitele plasate la instituția de credit anterior expirării perioadei în cauză continuă să fie acoperite în întregime de schema de garantare a depozitelor. În cazul în care, la data expirării acestei perioade, instituția de credit nu și-a respectat obligațiile, schema de garantare a depozitelor exclude respectiva instituție de credit. Pentru scopul prezentului alineat, Banca Națională a României asigură colaborarea funcției de supraveghere prudentțială a instituțiilor de credit, în calitate de autoritate competentă, cu cea

de supraveghere a schemei de garantare a depozitelor, în calitate de autoritate desemnată.

(4) Depozitele deținute la data la care instituția de credit este exclusă de la participarea la schema de garantare a depozitelor continuă să fie garantate, potrivit prezentului titlu, de respectiva schemă de garantare a depozitelor până la momentul în care aceasta devine membră a altei scheme de garantare a depozitelor.

(5) În cazul în care o schemă de garantare a depozitelor dintr-un stat terț, la care participă o sucursală a unei instituții de credit persoană juridică română, în condițiile art. 44 alin. (3), notifică Banca Națională a României cu privire la neîndeplinirea obligațiilor ce revin sucursalei în cauză, în calitatea acesteia de participant la respectiva schemă de garantare a depozitelor, Banca Națională a României are competența să aplice instituției de credit măsurile și/sau sancțiunile prevăzute la alin. (2) și art. 84, cooperând în acest sens cu respectiva schemă de garantare.

(6) Instituția de credit căreia i s-au aplicat măsurile și/sau sancțiunile prevăzute la art. 84 și în prezentul articol nu este exceptată de la plata obligațiilor corespunzătoare în exercițiul financiar în cursul căruia i s-au aplicat aceste sancțiuni, în situația excluderii aceasta fiind obligată la plata contribuțiilor proporțional perioadei în care a deținut calitatea de participant la respectiva schemă de garantare a depozitelor.

CAPITOLUL IX Infrațiuni

Art. 86. — (1) Nerespectarea prevederilor art. 57 alin. (1), referitoare la obligația notificării incapacității de rambursare, și, respectiv, ale art. 59 alin. (1), referitoare la obligația transmiterii informațiilor către schema de garantare a depozitelor, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) a fost săvârșită din culpă, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 2 ani sau amendă.

CAPITOLUL X Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 87. — (1) Banca Națională a României informează Autoritatea Bancară Europeană anual, până la 31 martie, cu privire la volumul depozitelor acoperite de pe teritoriul României și cu privire la cuantumul resurselor financiare disponibile ale schemelor de garantare a depozitelor oficial recunoscute pe teritoriul României existente la data de 31 decembrie a anului precedent.

(2) Schema de garantare a depozitelor transmite Băncii Naționale a României informațiile prevăzute la alin. (1) la termenul și în formatul și modalitatea prevăzute prin reglementările emise de aceasta. În vederea îndeplinirii funcțiilor acestuia de administrator al fondului de rezoluție bancară, Banca Națională a României informează Fondul de garantare a depozitelor bancare cu privire la volumul depozitelor acoperite de pe teritoriul României.

Art. 88. — (1) Banca Națională a României are în vedere orientările și recomandările emise de Autoritatea Bancară Europeană în materie de garantare a depozitelor și emite, după caz, reglementări, instrucțiuni și/sau precizări prin care stabilește regimul aplicării respectivelor ghiduri și recomandări și le adaptează, dacă este cazul, condițiilor specifice sistemului bancar din România.

(2) Instituțiile de credit, persoane juridice române, precum și schemele de garantare a depozitelor au în vedere respectarea orientărilor și recomandărilor emise de Autoritatea Bancară Europeană, potrivit instrucțiunilor și/sau precizărilor pe care le emite, după caz, Banca Națională a României.

Art. 89. — În scopul aplicării art. 11 alin. (1) în cazul schemelor contractuale de garantare a depozitelor și sistemelor instituționale de protecție care nu beneficiază de recunoaștere oficială, Banca Națională a României stabilește prin reglementări modul de raportare a informațiilor privind activitatea de garantare a depozitelor pe care acestea le efectuează.

Art. 90. — Banca Națională a României este împuternicită să emită reglementările necesare pentru a pune în aplicare prevederile prezentului titlu.

TITLUL II

Fondul de garantare a depozitelor bancare

CAPITOLUL I Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1 Statutul legal

Art. 91. — (1) Fondul de garantare a depozitelor bancare, constituit în baza Ordonanței Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este schemă statutară de garantare a depozitelor oficial recunoscută pe teritoriul României și are calitatea de persoană juridică de interes public în sensul Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Organizarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor bancare, denumit în continuare *Fondul*, se stabilesc prin statut propriu elaborat cu respectarea dispozițiilor prezentului titlu și aprobat de Banca Națională a României, la propunerea Consiliului de supraveghere al Fondului.

(3) Sediul Fondului este în municipiul București.

SECȚIUNEA a 2-a

Obiectivul principal și alte competențe ale Fondului

Art. 92. — (1) Fondul, în calitate de schemă statutară de garantare a depozitelor oficial recunoscută pe teritoriul României, are ca scop principal garantarea depozitelor, activitate care se realizează în conformitate cu dispozițiile prezentei legi.

(2) Fondul desfășoară activitate de administrator al fondului de rezoluție bancară, cu respectarea legislației privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și a prezentului titlu.

(3) Fondul poate desfășura și activități în calitate de:

a) administrator temporar, administrator special pentru o instituție de credit aflată în rezoluție și, după caz, acționar la o instituție-punte sau la un vehicul de administrare a activelor, potrivit legislației privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții;

b) lichidator unic al instituțiilor de credit, potrivit dispozițiilor art. 256 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

SECȚIUNEA a 3-a

Definiții

Art. 93. — (1) În înțelesul prezentului titlu, termenii și expresiile *angajamente de plată*, *compensație*, *deponent*, *deponent garantat*, *depozit*, *depozit acoperit*, *depozit indisponibil*, *nivel-țintă*, *resurse financiare disponibile și schemă*

de garantare a depozitelor au semnificația prevăzută la art. 3 alin. (1).

(2) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile *instituție de credit, stat membru de origine, stat membru gazdă, autoritate competentă și sucursală* au înțelesul prevăzut la art. 4 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(3) Termenii și expresiile utilizate în cuprinsul prezentului titlu, a căror definiție nu este prevăzută la alin. (1) și (2), au semnificația prevăzută la art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, art. 4 alin. (1) Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și în legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții.

CAPITOLUL II

Conducerea și administrarea Fondului

Art. 94. — (1) Fondul este administrat de un consiliu de supraveghere format din 7 membri și de un comitet director format din minimum 3 membri, numiți în condițiile prezentului titlu.

(2) Consiliul de supraveghere este compus din:

a) 5 reprezentanți ai Băncii Naționale a României, dintre care unul va fi numit președintele Consiliului de supraveghere al Fondului;

b) 2 reprezentanți ai Ministerului Finanțelor Publice.

(3) Membrii Consiliului de supraveghere al Fondului sunt numiți dintre angajații instituțiilor pe care le reprezintă pentru un mandat de 3 ani, care poate fi reînnoit.

(4) Membrii Consiliului de supraveghere ale căror mandate au ajuns la termen vor rămâne în funcție până la numirea succesorilor lor.

(5) Președintele Consiliului de supraveghere al Fondului este înlocuit, în caz de absență sau de imposibilitate temporară de a-și exercita atribuțiile, de un membru al Consiliului de supraveghere desemnat de el dintre membrii numiți de Banca Națională a României sau, în absența acestei numiri, de cel mai în vârstă dintre respectivii membri.

(6) În caz de încetare a mandatului unuia dintre membrii Consiliului de supraveghere al Fondului înainte de termen, numirea înlocuitorului se face, cât mai curând posibil, cu respectarea prevederilor alin. (2), pentru durata rămasă a mandatului.

(7) Membrii Consiliului de supraveghere al Fondului primesc o indemnizație lunară de 20% din remunerația directorului general al Fondului.

Art. 95. — (1) Membrii Consiliului de supraveghere al Fondului trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute la art. 34.

(2) Membrii Consiliului de supraveghere al Fondului nu trebuie să se afle în vreuna dintre situațiile prevăzute la art. 6 alin. (2) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 96. — (1) Calitatea de membru al Consiliului de supraveghere al Fondului încetează în următoarele situații:

a) la încheierea mandatului, cu excepția situației prevăzute la art. 94 alin. (4);

b) prin demisie;

c) în caz de incompatibilitate, rezultată din neîndeplinirea cerințelor prevăzute la art. 34 alin. (1) lit. c) și alin. (2);

d) în caz de imposibilitate de exercitare a mandatului timp de 90 de zile consecutive;

e) prin revocare;

f) la încetarea calității de angajat al instituției pe care o reprezintă.

(2) Revocarea din funcție a oricărui membru al Consiliului de supraveghere al Fondului se face de instituția care l-a numit,

pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea defectuoasă a mandatului încredințat, înlocuitorul fiind numit în termen de cel mult 10 zile.

Art. 97. — (1) Consiliul de supraveghere se întrunește în ședință ordinară ori de câte ori este necesar, dar cel puțin o dată pe lună. Președintele convoacă Consiliul de supraveghere și prezidează întrunirea.

(2) Consiliul de supraveghere poate fi convocat în ședință extraordinară de către președinte, din proprie inițiativă, la cererea oricărui membru al Consiliului de supraveghere sau la cererea Comitetului director.

(3) Consiliul de supraveghere trebuie să fie convocat în scris, cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de data ședinței, cu excepția situațiilor care presupun acțiuni urgente când se poate renunța la termenul prohibitiv.

(4) Convocarea trebuie să conțină ordinea de zi, data și subiectele supuse discuției împreună cu documentele aferente, precum și locul de desfășurare a ședinței.

(5) Ședințele vor avea loc la sediul Fondului sau în orice alt loc unde s-a convenit de către membrii Consiliului de supraveghere al Fondului.

(6) Consiliul de supraveghere deliberează în mod valabil în prezența a cel puțin 5 dintre membrii săi.

(7) Membrii care nu sunt prezenți pot participa și vota pe baza unui mandat scris dat unui membru prezent, membrii reprezentați fiind luați în calcul la aprecierea realizării cvorumului. Un membru prezent nu poate reprezenta mai mult de un singur membru absent.

(8) Deciziile Consiliului de supraveghere se iau cu majoritate simplă de voturi din totalul membrilor acestuia.

(9) Procesul-verbal al ședinței, care conține ordinea deliberărilor, deciziile luate, numărul de voturi întrunite și, dacă este cazul, opiniile separate, se semnează de către toți membrii prezenți la ședință.

Art. 98. — (1) Consiliul de supraveghere al Fondului supraveghează activitatea membrilor Comitetului director și modul de îndeplinire a obiectivelor acestora stabilite în mandatele încredințate.

(2) Consiliul de supraveghere al Fondului analizează, avizează și propune Băncii Naționale a României spre aprobare:

a) statutul Fondului;

b) politica de remunerare a salariaților, inclusiv indemnizația membrilor Comitetului director;

c) bugetul de venituri și cheltuieli, întocmit distinct pentru fiecare dintre activitățile prevăzute la art. 92 alin. (1) și (2) și separat pentru cele prevăzute la art. 92 alin. (3);

d) nivelul-țintă anual al resurselor financiare ale Fondului, în calitate de schemă de garantare a depozitelor, stabilirea nivelului contribuției anuale a fiecărei instituții de credit participante, potrivit art. 14 și 15, precum și propunerea și proporția utilizării angajamentelor de plată în cadrul contribuției anuale a fiecărei instituții de credit participante, potrivit art. 19 alin. (1);

e) suspendarea și reluarea plății contribuțiilor anuale la Fond, în calitate de schemă de garantare a depozitelor, în conformitate cu dispozițiile art. 17;

f) impunerea de contribuții extraordinare la Fond, în calitate de schemă de garantare a depozitelor, nivelul acestora și termenul de plată, în conformitate cu prevederile art. 15, 20 și 21;

g) acordarea împrumuturilor solicitate Fondului de alte scheme de garantare a depozitelor, potrivit art. 27—30, solicitarea împrumuturilor de către Fond, în calitate de schemă de garantare a depozitelor, potrivit titlului I, precum și a celor solicitate de către Fond Guvernului, potrivit art. 119 alin. (2), cu fundamentarea corespunzătoare a necesității acestora, potrivit prezentului titlu;

h) acordarea, conform procedurii și în condițiile stabilite de legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a

firmelor de investiții, a împrumuturilor solicitate Fondului, în calitate de administrator al fondului de rezoluție bancară, de mecanisme de finanțare a rezoluției din alte state membre, precum și solicitarea împrumuturilor de către Fond, în calitate de administrator al fondului de rezoluție bancară, potrivit legislației privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, cu fundamentarea corespunzătoare a necesității acestora, potrivit prezentului titlu;

i) strategia anuală privind investirea resurselor Fondului, în calitate de schemă de garantare a depozitelor, potrivit art. 31 alin. (1), care are ca obiective principale minimizarea riscului și lichiditatea plasamentelor, iar ca obiectiv complementar randamentul acestora;

j) strategia anuală privind investirea resurselor fondului de rezoluție bancară, potrivit legislației privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții;

k) diferența ce trebuie restituită Fondului atunci când suma cu care a participat, la solicitarea autorității de rezoluție, pentru finanțarea acțiunilor de rezoluție la o instituție de credit participantă depășește nivelul maxim stabilit potrivit dispozițiilor legislației privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, însoțită de fundamentarea corespunzătoare a acesteia;

l) raportul trimestrial privind execuția bugetului de venituri și cheltuieli, cu evidențierea distinctă a fiecăreia dintre activitățile prevăzute la art. 92 alin. (1) și (2) și separat a celor prevăzute la art. 92 alin. (3);

m) raportul anual de activitate ce evidențiază distinct fiecare dintre activitățile prevăzute la art. 92 alin. (1) și (2) și separat cele prevăzute la art. 92 alin. (3);

n) persoanele fizice desemnate să exercite calitatea de membri ai Comitetului director și dintre aceștia persoana care va fi numită director general; propunerile Fondului vor fi însoțite de fundamentarea îndeplinirii de către persoanele desemnate a cerințelor prevăzute la art. 100;

o) mandatul fiecărui membru al Comitetului director, care conține obiective și atribuții specifice, precum și termenele de îndeplinire a acestora;

p) firma de audit care efectuează auditul statutar al Fondului și care verifică respectarea obligațiilor privind investirea și utilizarea resurselor aferente schemei de garantare a depozitelor și, respectiv, aferente fondului de rezoluție bancară; propunerea va fi însoțită de fundamentarea îndeplinirii de către firma de audit a condițiilor ce îi sunt incidente potrivit art. 152—158 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;

q) persoanele fizice desemnate de Fond să exercite, potrivit legislației privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, calitatea de administrator special la o instituție de credit supusă măsurilor de rezoluție, pe cea de administrator temporar în cadrul măsurilor de intervenție timpurie decise de Banca Națională a României în calitate de autoritate competentă, precum și pe cea de membri ai organului de conducere al unei instituții-punte; propunerile Fondului vor fi însoțite de fundamentarea îndeplinirii de către persoanele desemnate a cerințelor relevante prevăzute la art. 101—110 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;

r) firma de audit sau, după caz, auditorul statutar desemnat de Fond pentru o instituție-punte, precum și firma de audit desemnată de Fond pentru scopul efectuării verificărilor la instituțiile de credit participante la Fond potrivit dispozițiilor art. 105; propunerile Fondului vor fi însoțite de fundamentarea îndeplinirii de către firma de audit sau auditorul statutar, după caz, a condițiilor ce îi sunt incidente potrivit art. 152—158 din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;

s) cota de constituire a fondului anual de participare la profit a salariaților, membrilor Comitetului director și a membrilor Consiliului de supraveghere, ce nu poate depăși 1% din profitul net aferent perioadei;

t) mandatul pentru negocierea acordurilor de cooperare prevăzute la art. 76;

u) încheierea acordurilor de cooperare negociate potrivit mandatului prevăzut la lit. t);

v) propunerea de derulare a unui audit la o instituție de credit participantă;

w) reglementările Fondului privind metodele de determinare pe bază de risc a contribuțiilor la schema de garantare a depozitelor;

x) orice reglementare emisă de Fond în aplicarea legii, opozabilă terților.

(3) Consiliul de supraveghere al Fondului analizează și aprobă:

a) plafoanele maxime, termenele și condițiile de investire a resurselor financiare ale schemei de garantare a depozitelor, în conformitate cu strategia prevăzută la alin. (2) lit. i) și cerințele art. 31 alin. (1);

b) structura organizatorică și de personal, precum și grila de salarizare a personalului;

c) plafoanele maxime, termenele și condițiile de investire a resurselor financiare ale fondului de rezoluție bancară, în conformitate cu strategia prevăzută la alin. (2) lit. j) și cerințele prevăzute de legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții;

d) desemnarea persoanelor care asigură exercitarea de către Fond a calității de lichidator unic al instituțiilor de credit, în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și termenii mandatului acestora;

e) contractarea, cu persoane fizice și juridice, române sau străine, de servicii privind activitățile desfășurate potrivit art. 92, cu respectarea legislației în domeniul achizițiilor publice;

f) rapoartele periodice, cel puțin anuale, ale membrilor Comitetului director al Fondului cu privire la modul în care se asigură îndeplinirea obiectivelor Fondului, precum și modul de îndeplinire a atribuțiilor și responsabilităților acestora, stabilite în mandatul încredințat, elaborate distinct pentru fiecare dintre activitățile prevăzute la art. 92 alin. (1) și (2) și separat pentru cele prevăzute la art. 92 alin. (3);

g) normele proprii privind sistemul de control intern, inclusiv auditul intern;

h) strategia de lichidare a unei instituții de credit, în exercitarea de către Fond a competenței de lichidator, propusă de Comitetul director cu respectarea legislației în vigoare;

i) procedura aplicabilă pentru scopul punerii la dispoziția deponenților garanți a compensațiilor, care conține inclusiv stabilirea termenelor de realizare și persoanele responsabile pentru fiecare acțiune de întreprins, după caz, începând cu data la care Fondul este informat de Banca Națională a României cu privire la apariția oricărei situații ce poate conduce la indisponibilizarea depozitelor la o instituție de credit;

j) procedurile privind derularea simulărilor de criză prevăzute la art. 42;

k) rapoartele Comitetului director privind rezultatele simulărilor de criză;

l) reglementările interne ale Fondului, altele decât cele prevăzute la lit. g), i) și j), care detaliază modul de desfășurare a activității pe cele 3 categorii de activități prevăzute la art. 92;

m) informările și rapoartele privind activitatea de lichidator unic al Fondului, precum și rapoartele întocmite în desfășurarea celorlalte activități prevăzute la art. 92, potrivit prezentei legi, legislației privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și mandatului primit de la Banca Națională a României;

n) alte rapoarte privind activitatea Fondului;

o) mandatul directorului general pentru negocierea anuală a contractului colectiv de muncă;

p) numirea membrilor Comitetului de audit al Fondului, în conformitate cu art. 103 alin. (3);

q) alte materiale solicitate de Consiliul de supraveghere al Fondului.

(4) Consiliul de supraveghere al Fondului exercită orice alte sarcini date de Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României în aplicarea legislației incidente categoriilor de activități prevăzute la art. 92.

Art. 99. — (1) Președintele Consiliului de supraveghere al Fondului are următoarele atribuții:

a) coordonează activitatea Consiliului de supraveghere;

b) semnează contractele de mandat cu membrii Comitetului director aprobați de Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României;

c) informează Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României asupra modului de îndeplinire a hotărârilor Consiliului de supraveghere al Fondului și, după caz, ale Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României;

d) exercită alte atribuții încredințate de Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României ori de Consiliul de supraveghere al Fondului.

(2) Președintele Consiliului de supraveghere al Fondului înaintează și prezintă, după caz, împreună cu membrul Comitetului director al Fondului desemnat în calitate de director general, Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României materialele de fundamentare a propunerilor privind subiectele prevăzute la art. 98 alin. (2).

Art. 100. — (1) Prin statutul Fondului se stabilește, cu respectarea art. 94 alin. (1), numărul membrilor Comitetului director al Fondului, dintre care unul este numit director general, precum și durata mandatului acestora. Membrii Comitetului director nu fac parte din Consiliul de supraveghere al Fondului, sunt împuterniciți să asigure, pe bază de contract de mandat, conducerea operativă a Fondului și răspund de modul de îndeplinire a acesteia față de Consiliul de supraveghere al Fondului.

(2) Dispozițiile art. 34, precum și ale art. 95 și 96 se aplică în mod corespunzător și membrilor Comitetului director al Fondului.

(3) Pe durata îndeplinirii mandatului, membrii Comitetului director nu pot încheia cu Fondul un contract de muncă. În cazul în care aceștia au fost desemnați dintre salariații Fondului, contractul individual de muncă este suspendat pe perioada mandatului.

(4) Remunerația membrilor Comitetului director și ai Consiliului de supraveghere al Fondului, obținută în temeiul contractului de mandat, este asimilată din punct de vedere fiscal veniturilor din salarii și se impozitează potrivit legislației în materie.

Art. 101. — (1) Membrii Comitetului director al Fondului conduc activitatea curentă a acestuia și iau măsuri pentru a asigura îndeplinirea hotărârilor Consiliului de supraveghere al Fondului, precum și ale Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României, adoptate potrivit art. 98 alin. (2).

(2) Comitetul director al Fondului asigură îndeplinirea următoarelor atribuții:

a) supunerea spre avizare, respectiv spre aprobare Consiliului de supraveghere al Fondului a propunerilor prevăzute la art. 98 alin. (2) și (3);

b) asigurarea implementării strategiei prevăzute la art. 98 alin. (2) lit. i) cu respectarea cerințelor de la art. 98 alin. (3) lit. a);

c) asigurarea implementării strategiei prevăzute la art. 98 alin. (2) lit. j) cu respectarea cerințelor de la art. 98 alin. (3) lit. c);

d) execuția bugetului de venituri și cheltuieli aprobat, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare și în limita plafoanelor aprobate, pentru fiecare dintre activitățile prevăzute la art. 92;

e) asigurarea aplicării procedurilor necesare pentru efectuarea de către Fond a plăților prevăzute de prezenta lege și legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții;

f) asigurarea desfășurării activităților Fondului prevăzute la art. 92 cu respectarea obligației de evidențiere distinctă a veniturilor și cheltuielilor aferente acestora, pentru scopul conformării la dispozițiile privind utilizarea resurselor schemei de garantare a depozitelor prevăzute de titlul I și la cele privind utilizarea resurselor fondului de rezoluție bancară prevăzute de legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții;

g) încheierea, modificarea și desfacerea contractelor individuale de muncă ale salariaților Fondului;

h) angajarea cheltuielilor legate de funcționarea Fondului, pentru fiecare dintre calitățile în care acesta acționează potrivit art. 92, în limita prevederilor bugetului de venituri și cheltuieli aprobat;

i) asigurarea organizării controlului intern, în conformitate cu normele emise de Fond;

j) reprezentarea instituției la încheierea contractelor de servicii privind activitățile Fondului prevăzute la art. 92;

k) reprezentarea instituției la negocierile pentru încheierea acordurilor prevăzute la art. 76 alin. (1), în limita mandatului aprobat de Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, informarea Consiliului de supraveghere al Fondului și Băncii Naționale a României în legătură cu apariția situației prevăzute la art. 76 alin. (3) și transmiterea către Banca Națională a României a informațiilor necesare realizării notificării prevăzute la art. 76 alin. (2);

l) transmiterea către Banca Națională a României a rapoartelor privind rezultatele simulărilor de criză;

m) transmiterea către Banca Națională a României a solicitărilor potrivit art. 117 alin. (3) și art. 118 alin. (1), precum și a notificării privind neplata de către instituțiile de credit a contribuțiilor la fondul de rezoluție bancară conform dispozițiilor legislației privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții;

n) informarea Consiliului de supraveghere al Fondului asupra modului de realizare a hotărârilor Consiliului de supraveghere al Fondului, precum și ale Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României, adoptate potrivit art. 98 alin. (2);

o) exercitarea oricărei alte sarcini prevăzute de lege pentru fiecare dintre activitățile prevăzute la art. 92 sau date de Consiliul de supraveghere al Fondului, în limita mandatului.

(3) Atribuțiile și responsabilitățile fiecărui membru al Comitetului director al Fondului sunt specificate în mandatul încredințat.

(4) Directorul general reprezintă Fondul în raporturile cu terții.

Art. 102. — (1) Membrii Consiliului de supraveghere, ai Comitetului director și salariații Fondului, precum și celelalte persoane cu care Fondul contractează prestarea de servicii au obligația de a nu dezvălui nicio informație de natura secretului profesional obținută în cursul activității lor decât în condițiile prevăzute de legislația care reglementează respectiva activitate, și anume de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu

modificările și completările ulterioare, ori, după caz, în condițiile prevăzute de titlul I, de legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de Legea nr. 85/2014.

(2) Membrii Consiliului de supraveghere, cei ai Comitetului director și personalul Fondului însărcinat să exercite atribuții în baza prezentei legi, a legislației privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții ori a Legii nr. 85/2014 răspund civil sau penal, după caz, numai pentru îndeplinirea sau omisiunea îndeplinirii, cu rea-credință sau gravă neglijență, a oricărui act sau fapt în legătură cu exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezenta lege, de legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții ori de Legea nr. 85/2014.

CAPITOLUL III

Situații financiare anuale și sisteme de control intern

Art. 103. — (1) Fondul are obligația organizării și conducerii contabilității, potrivit prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale reglementărilor specifice în domeniu elaborate de Banca Națională a României cu avizul Ministerului Finanțelor Publice.

(2) În calitate de entitate de interes public, Fondului îi sunt aplicabile în mod corespunzător dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 90/2008 privind auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate și supravegherea în interes public a profesiei contabile, aprobată cu modificări prin Legea nr. 278/2008, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Comitetul de audit al Fondului este compus din 3 membri ai Consiliului de supraveghere al Fondului.

Art. 104. — În vederea îndeplinirii atribuțiilor sale, Fondul trebuie să dispună de mecanisme adecvate de control intern stabilite prin norme proprii, în conformitate cu dispozițiile art. 35 alin. (1) lit. a), și supuse evaluării și, după caz, revizuirii anuale.

Art. 105. — (1) Fondul, în calitate de schemă de garantare a depozitelor, verifică la instituțiile de credit participante atât realitatea datelor raportate potrivit art. 47 și 48, cât și respectarea prevederilor legale cu privire la informarea deponenților de către instituțiile de credit, în conformitate cu prevederile art. 49—56. Pentru acest scop, Fondul poate să încheie contracte cu firme de audit, persoane juridice, membre ale Camerei Auditorilor Financiari din România, pentru verificarea evidențelor contabile ale respectivelor instituții de credit. Propunerile Fondului de aprobare a derulării unui audit se supun aprobării Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României.

(2) Verificările la sediul instituțiilor de credit participante la Fond se efectuează de către personalul Fondului împuternicit în acest sens sau, după caz, de către firma de audit desemnată cu respectarea dispozițiilor art. 98 alin. (2) lit. r).

(3) Instituțiile de credit participante la Fond sunt obligate să permită personalului Fondului și altor persoane mandatate potrivit alin. (1) teza a doua să efectueze verificarea, să le examineze evidențele, conturile și operațiunile și să furnizeze toate documentele și informațiile legate de depozite, după cum sunt solicitate de către aceștia.

(4) În cadrul examinării prevăzute la alin. (1), Fondul sau persoana mandatată de acesta poate să solicite conducerii instituției de credit, precum și firmei de audit care efectuează auditul statutar al acesteia orice informații necesare pentru verificare, relevante din perspectiva scopului prevederilor titlului I.

(5) Fondul poate face recomandări instituției de credit verificate privind remedierea deficiențelor constatate. Instituția de credit trebuie să comunice Fondului măsurile întreprinse, în termenele stabilite de acesta.

(6) În situația în care deficiențele constatate nu sunt remediate, Fondul procedează potrivit art. 83.

Art. 106. — (1) Situațiile financiare ale Fondului sunt supuse auditului statutar, în cadrul căruia se verifică și respectarea obligațiilor legale privind investirea și utilizarea resurselor aferente schemei de garantare a depozitelor și, respectiv, aferente fondului de rezoluție bancară. În acest scop, Fondul încheie un contract cu o firmă de audit, potrivit dispozițiilor art. 37 alin. (2) și (3).

(2) Raportul de audit întocmit potrivit alin. (1) va fi prezentat Consiliului de supraveghere al Fondului și Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României.

Art. 107. — Exercițiul financiar al Fondului începe la data de 1 ianuarie și se termină la data de 31 decembrie ale fiecărui an.

Art. 108. — Raportul anual de activitate, împreună cu situațiile financiare anuale ale Fondului, precum și raportul de audit se transmit Băncii Naționale a României și se publică pe site-ul oficial al Fondului în termen de 150 de zile de la încheierea exercițiului financiar.

Art. 109. — Fondul asigură evidențierea distinctă în contabilitate a operațiunilor legate de constituirea, investirea și utilizarea resurselor financiare pentru activitatea prevăzută la art. 92 alin. (1) și, respectiv, pentru activitatea prevăzută la art. 92 alin. (2).

Art. 110. — Cheltuielile Fondului care nu pot fi alocate în mod specific activității desfășurate de acesta în calitate de schemă de garantare a depozitelor ori în calitate de administrator al fondului de rezoluție bancară sau în exercitarea celorlalte competențe ale Fondului prevăzute la art. 92 alin. (3) se repartizează între cele 3 categorii de activități având ca bază de repartizare ponderea veniturilor respectivei activități în veniturile totale ale Fondului.

Art. 111. — Cheltuielile directe ale Fondului sunt suportate astfel:

a) pentru activitatea în calitate de schemă de garantare a depozitelor, din resursele financiare prevăzute la art. 12 alin. (1) lit. c);

b) pentru activitatea de administrare a fondului de rezoluție bancară, din veniturile din investirea resurselor financiare disponibile ale fondului de rezoluție bancară, conform dispozițiilor legislației privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții;

c) pentru activitățile prevăzute la art. 92 alin. (3), din veniturile obținute din respectivele activități.

Art. 112. — Profitul, mai puțin partea care a fost repartizată, potrivit dispozițiilor prezentului titlu, pentru constituirea fondului anual de participare a salariaților la profit, se utilizează pentru suplimentarea resurselor aferente fiecăreia dintre activitățile prevăzute la art. 92 alin. (1) și (2), precum și celor prevăzute la art. 92 alin. (3). Cota de repartizare între cele 3 categorii de activități se stabilește în funcție de ponderea la constituirea profitului a fiecărei categorii de activități.

CAPITOLUL IV

Garantarea depozitelor

SECȚIUNEA 1

Resursele financiare

Art. 113. — Fondul, în calitate de schemă de garantare a depozitelor, își desfășoară activitatea cu respectarea prevederilor prezentei legi și, după caz, ale legislației privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții.

Art. 114. — Fondul, în calitate de schemă de garantare a depozitelor, are următoarele resurse financiare:

a) resursele financiare acumulate și cele prevăzute la art. 12;

b) împrumuturi de la instituții de credit, de la societăți financiare, alte scheme de garantare a depozitelor și de la alte instituții;

c) împrumuturi de la Guvern, potrivit dispozițiilor art. 119 alin. (2) și (3);

d) alte resurse — donații, sponsorizări, asistență financiară.

Art. 115. — (1) În scopul aplicării dispozițiilor art. 13, Fondul, cu aprobarea Băncii Naționale a României, stabilește anual:

a) nivelul-țintă al resurselor financiare în anul respectiv, calculat ca raport între volumul resurselor financiare necesare ale Fondului și suma totală a depozitelor acoperite;

b) cota procentuală pentru determinarea contribuției anuale a instituțiilor de credit participante, potrivit art. 14 și 15.

(2) Determinarea contribuțiilor anuale în funcție de profilul de risc al instituțiilor de credit participante la Fond se face potrivit regulamentului emis de Fond în aplicarea prezentului titlu, cu respectarea dispozițiilor art. 98 alin. (2) lit. w).

Art. 116. — Finanțarea de către Fond, în calitate de schemă de garantare a depozitelor, a măsurilor de rezoluție se realizează potrivit titlului I și legislației privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții.

Art. 117. — (1) Fondul comunică fiecărei instituții de credit participante, până cel târziu la sfârșitul lunii februarie a anului de plată, gradul de risc asociat, determinat cu respectarea dispozițiilor art. 15, și valoarea contribuției anuale datorate.

(2) Contribuția anuală a fiecărei instituții de credit se determină pe baza informațiilor transmise de către aceasta Fondului prin intermediul formularului ale cărui format și dată de raportare se stabilesc de către Fond prin regulament dat în aplicarea prezentului titlu.

(3) Fiecare instituție de credit participantă este obligată să plătească, până cel târziu la data de 30 aprilie a anului de plată, contribuția anuală corespunzătoare comunicată de Fond. În situația în care plata contribuției anuale nu se efectuează în termenul stabilit, la cererea Fondului, Banca Națională a României va debita contul curent al instituției de credit în cauză cu sumele datorate.

Art. 118. — (1) La solicitarea Fondului, Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României poate aproba plata de contribuții extraordinare de către instituțiile de credit participante, dacă este necesară refacerea ori, după caz, suplimentarea resurselor Fondului în vederea asigurării premiselor îndeplinirii de către acesta a obligațiilor ce îi revin în calitate de schemă de garantare a depozitelor, potrivit legii. Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 21, în situația în care instituțiile de credit participante nu efectuează plata contribuției extraordinare în termenul comunicat de Fond, la cererea acestuia, Banca Națională a României va debita contul curent al instituției de credit în cauză cu sumele datorate.

(2) Determinarea contribuțiilor extraordinare ale instituțiilor de credit participante se face potrivit regulamentului emis de Fond în aplicarea prezentului titlu, cu respectarea dispozițiilor art. 15 și 20 și a dispozițiilor art. 98 alin. (2) lit. w).

Art. 119. — (1) Fondul poate solicita Guvernului să garanteze împrumuturile sale, acesta trebuind să ia o decizie în această privință în termen de 5 zile de la data primirii cererii.

(2) În situații excepționale în care resursele financiare disponibile ale Fondului, în calitate de schemă de garantare a depozitelor, sunt insuficiente pentru acoperirea plății compensațiilor ori pentru finanțarea, potrivit obligațiilor schemei de garantare a depozitelor, a măsurilor de rezoluție a instituțiilor de credit participante potrivit legislației privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și în situația în care resursele fondului de rezoluție bancară administrat de Fond sunt insuficiente pentru finanțarea măsurilor de rezoluție a instituțiilor de credit potrivit legislației privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de

investiții, Guvernul, prin Ministerul Finanțelor Publice, pune la dispoziția Fondului sumele necesare sub formă de împrumut, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la solicitarea lor de către Fond. Sursa fondurilor este reprezentată de vărsămintele din privatizare în lei și valută înregistrate în contul Trezoreriei Statului. La solicitarea Fondului, Guvernul pune la dispoziția acestuia sumele, pe bază de convenție încheiată între părți în care sunt precizate aceste sume și sunt stabilite condițiile generale de acordare/rambursare a împrumutului acordat Fondului.

(3) Dacă vărsămintele din privatizare sunt insuficiente, Ministerul Finanțelor Publice poate lansa împrumuturi de stat, prin derogare de la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare. Condițiile financiare ale subîmprumutului acordat de Ministerul Finanțelor Publice Fondului vor fi stabilite prin convenție încheiată între cele două părți. Sumele necesare vor fi puse la dispoziția Fondului în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la solicitarea lor de către acesta.

SECȚIUNEA a 2-a

Plata compensațiilor

Art. 120. — (1) Fondul are obligația de a lua toate măsurile necesare punerii la dispoziția deponenților garantați, prin intermediul instituțiilor de credit mandatate potrivit alin. (2), a sumelor reprezentând compensații convenite, conform dispozițiilor art. 65.

(2) Pentru îndeplinirea obligației prevăzute la alin. (1), în termen de cel mult două zile lucrătoare de la data la care depozitele devin indisponibile, Fondul stabilește instituțiile de credit mandatate, dintre cele selectate potrivit art. 122, data începerii plăților și perioada în care plățile se efectuează prin intermediul instituțiilor mandatate, precum și modalitățile de plată a compensațiilor și asigură publicarea informațiilor necesare pentru intrarea în posesia compensațiilor, potrivit art. 66. În același termen Fondul transmite și instituțiilor de credit mandatate informațiile necesare pentru plata compensațiilor.

(3) Informațiile publicate de Fond, potrivit alin. (2), trebuie să includă cel puțin următoarele elemente:

a) instituțiile de credit care sunt mandatate să efectueze plata compensațiilor, inclusiv unitățile teritoriale ale acestora;

b) data începerii plăților și perioada în care plata compensațiilor se efectuează prin unitățile instituțiilor de credit mandatate;

c) procedura de obținere a compensațiilor de către deponenții care nu s-au prezentat pentru a intra în posesia acestora în perioada prevăzută la lit. b);

d) modalitățile de plată, documentele și formalitățile necesare pentru obținerea compensației.

(4) Instituția de credit ale cărei depozite au devenit indisponibile și instituțiile de credit mandatate pentru efectuarea plății compensațiilor au obligația de a publica, în termen de o zi lucrătoare de la primirea acestora, informațiile prevăzute la alin. (3) la sediul tuturor unităților lor teritoriale. Publicarea informațiilor se realizează în condițiile prevăzute la art. 73 și 74.

Art. 121. — În baza informațiilor transmise Fondului de instituția de credit participantă ori, după caz, de lichidatorul desemnat de instanță, potrivit dispozițiilor art. 59 alin. (2) și (3), Fondul verifică lista compensațiilor de plătit transmisă de instituția de credit sau de lichidatorul desemnat și întocmește lista finală, pe care o transmite instituțiilor de credit mandatate să efectueze plățile către deponenții garantați, cu cel puțin 24 de ore anterior datei începerii plății compensațiilor.

Art. 122. — (1) În vederea mandatării pentru efectuarea plății compensațiilor, Fondul selectează una sau mai multe instituții

de credit, pe baza unor criterii stabilite prin reglementările emise de acesta.

(2) Până la sfârșitul lunii februarie a fiecărui an, Consiliul de supraveghere al Fondului stabilește pentru perioada următoarelor 12 luni, cu aprobarea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României, instituțiile de credit selectate pentru a fi mandatate potrivit art. 120 alin. (2).

SECȚIUNEA a 3-a

Cooperarea Fondului cu alte scheme de garantare a depozitelor

Art. 123. — (1) Fondul asigură plata compensațiilor către deponenții de la sucursalele înființate în România de instituțiile de credit cu sediul în alt stat membru, în numele schemei de garantare a depozitelor din statul membru de origine, în conformitate cu instrucțiunile primite din partea schemei de garantare a depozitelor din statul membru de origine, după ce îi este pusă la dispoziție finanțarea necesară. Fondul transmite schemei de garantare a depozitelor din statul membru de origine solicitarea de plată a contravalorii cheltuielilor efectuate de acesta în legătură cu plata compensațiilor.

(2) Fondul nu este în niciun fel responsabil pentru actele îndeplinite în conformitate cu instrucțiunile din partea schemei de garantare a depozitelor din statul membru de origine.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 61 alin. (4), Fondul realizează plata compensațiilor, potrivit obligației prevăzute la alin. (1), în moneda în care a fost acordată finanțarea de către schema de garantare a depozitelor din statul membru de origine.

Art. 124. — În aplicarea prevederilor art. 123, Fondul realizează, în numele schemei de garantare a depozitelor din statul membru de origine, informarea deponenților interesați și are dreptul de a primi corespondența de la deponenți în numele schemei de garantare a depozitelor din statul membru de origine.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 125. — Depozitele și alte instrumente al căror titular este o casă de ajutor reciproc, care au scadență determinată, constituite sau emise înainte de 2 iulie 2014 și care au scadența după data intrării în vigoare a prezentei legi continuă să fie garantate de Fond potrivit titlului I până la data respectivei scadențe.

Art. 126. — În termen de o lună de la data intrării în vigoare a prezentei legi instituțiile de credit participante la Fond informează deponenții cu privire la depozitele sau categoriile de depozite ori alte instrumente care nu mai sunt acoperite de Fond sau urmează a fi acoperite doar pentru o perioadă limitată.

Art. 127. — Până la data numirii membrilor Consiliului de supraveghere, atribuțiile acestuia sunt exercitate de Consiliul de administrație existent la data intrării în vigoare a prezentei legi. Membrii Consiliului de supraveghere vor fi numiți de autoritățile pe care le reprezintă în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 128. — (1) Până la data îndeplinirii condiției prevăzute la art. 101 alin. (3), exercitarea atribuțiilor prevăzute la art. 101 alin. (2)

se realizează de către membrii conducerii executive în funcție la data intrării în vigoare a prezentei legi. Fondul are la dispoziție 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi pentru îndeplinirea formalităților necesare încetării contractelor de muncă încheiate cu membrii conducerii executive și încheierii contractelor de mandat cu membrii Comitetului director, conform prezentului titlu. Prin derogare de la prevederile art. 56 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, contractele de muncă încheiate cu membrii conducerii executive încetează de drept la împlinirea termenului de 12 luni. Contractele de mandat ale Comitetului director se vor încheia cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 100 și 101.

(2) În termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Fondul se asigură că persoanele care exercită competențele prevăzute la art. 98 alin. (2) lit. p) și r) îndeplinesc condițiile ce îi sunt incidente potrivit art. 152—158 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, cerințele prevăzute de prezentul titlu, precum și, în cazul persoanelor prevăzute la art. 98 alin. (2) lit. p), cerințele prevăzute art. 37 alin. (2) și (3). Contractele încheiate anterior intrării în vigoare a prezentei legi cu persoane care nu îndeplinesc aceste cerințe încetează de drept odată cu încheierea noilor contracte.

Art. 129. — Fondul și Banca Națională a României, după caz, sunt împuternicite să emită reglementările necesare pentru punerea în aplicare a prevederilor legislației referitoare la activitatea Fondului. Reglementările elaborate de Banca Națională a României și cele elaborate de Fond care sunt opozabile terților se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 130. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă următoarele prevederi ale Ordonanței Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 19 august 2010, cu modificările și completările ulterioare: art. 1 alin. (2) și (3), art. 2—69 și anexa.

Art. 131. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta lege.

*

Titlul I transpune prevederile Directivei 2014/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (reformare), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 173 din 12 iunie 2014, cu excepția dispozițiilor art. 19 și parțial ale art. 14 alin. (2) paragraful 1.

Titlul II transpune prevederile art. 2 alin. (2), art. 4 alin. (1) paragraful 1, art. 4 alin. (12), art. 10 alin. (9), art. 14 alin. (2) paragraful 1 și art. 19 din Directiva 2014/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (reformare), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 173 din 12 iunie 2014.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

Lista depozitelor excluse de la garantare

1. Depozite ale unei instituții de credit făcute în nume și cont propriu, cu respectarea prevederilor art. 64 alin. (2)

2. Instrumente care se încadrează în definiția fondurilor proprii, astfel cum acestea sunt definite la art. 4 alin. (1) pct. 118 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

3. Depozitele rezultate din tranzacții în legătură cu care au fost pronunțate hotărâri judecătorești definitive de condamnare pentru infracțiunea de spălare a banilor, potrivit legislației în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor. Încadrarea depozitelor în această categorie se realizează de schema de garantare a depozitelor, pe baza informațiilor primite de la autoritățile competente, de la instituția de credit ale cărei depozite au devenit indisponibile ori de la lichidatorul desemnat de instanță, după caz.

4. Depozite ale instituțiilor financiare, astfel cum sunt acestea definite la art. 4 alin. (1) pct. 26 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

5. Depozite ale firmelor de investiții, astfel cum acestea sunt definite la art. 4 alin. (1) pct. 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

6. Depozitele pentru care identitatea titularului nu a fost verificată până la momentul când acestea devin indisponibile, potrivit legislației în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor

7. Depozite ale asigurătorilor și reasigurătorilor, astfel cum sunt aceștia definiți la art. 2 lit. A pct. 5 și 39 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare

8. Depozite ale organismelor de plasament colectiv, astfel cum sunt acestea definite de legislația pieței de capital

9. Depozite ale fondurilor de pensii

10. Depozite ale autorităților publice centrale, locale și regionale

11. Valori mobiliare de natura datoriei emise de instituția de credit, precum și obligații care izvorăsc din acceptări proprii și bilete la ordin

Formular pentru informațiile oferite deponenților

Informații de bază referitoare la protecția depozitului	
Depozitele constituite la (a se insera denumirea instituției de credit) sunt protejate de către:	[a se insera denumirea SGD relevante] ¹
Plafon de acoperire:	Echivalentul în lei al sumei de 100.000 EUR per deponent per instituție de credit ² [după caz:] Următoarele mărci aparțin instituției dumneavoastră de credit [a se insera toate mărcile care funcționează pe baza aceleiași licențe]. Valoarea minimă de la care se plătesc compensații pentru depozitele aferent cărora nu a avut loc nicio tranzacție în ultimele 24 de luni este [a se insera valoarea minimă corespunzătoare].
Dacă aveți mai multe depozite plasate la aceeași instituție de credit:	Toate depozitele plasate la aceeași instituție de credit sunt „agregate” și quantumul total este supus plafonului de acoperire stabilit la echivalentul în lei al sumei de 100.000 EUR ² .
Dacă aveți un cont comun cu altă persoană (alte persoane):	Se aplică plafonul de acoperire stabilit la echivalentul în lei al sumei de 100.000 EUR separat, pentru fiecare deponent ³ .
Perioada de punere la dispoziție a compensațiilor convenite în caz de indisponibilizare a depozitelor plasate la instituția de credit:	7 zile lucrătoare ⁴ [a se înlocui cu un alt termen dacă este cazul]
Moneda de plată a compensației:	RON
Date de contact:	[a se insera datele de contact ale SGD relevante (adresă, telefon, e-mail etc.)]
Informații suplimentare:	[a se insera site-ul web al SGD relevante]
Confirmare de primire de către deponent:	
Informații suplimentare (toate informațiile de mai jos sau o parte din acestea)	

1 Schema responsabilă de protecția depozitului dumneavoastră

[numai dacă este cazul:] Depozitul dumneavoastră este acoperit de o schemă contractuală recunoscută în mod oficial ca schemă de garantare a depozitelor. În caz de indisponibilizare a depozitelor plasate la instituția dumneavoastră de credit, depozitele sunt acoperite în limita plafonului de acoperire stabilit la echivalentul în lei al sumei de 100.000 EUR.

[numai dacă este cazul:] Instituția dumneavoastră de credit este afiliată la un sistem instituțional de protecție recunoscut în mod oficial ca schemă de garantare a depozitelor. Acest lucru înseamnă că toate instituțiile afiliate la această schemă își acordă sprijin reciproc pentru a evita situația de indisponibilizare a depozitelor. În caz de indisponibilizare a depozitelor, depozitele sunt acoperite în limita plafonului de acoperire stabilit la echivalentul în lei al sumei de 100.000 EUR.

[numai dacă este cazul:] Depozitul dumneavoastră este acoperit de o schemă statutară de garantare a depozitelor și de o schemă contractuală de garantare a depozitelor. În caz de indisponibilizare a depozitelor plasate la instituția dumneavoastră de credit, depozitele sunt acoperite, în orice caz, în limita plafonului de acoperire stabilit la echivalentul în lei al sumei de 100.000 EUR.

[numai dacă este cazul:] Depozitul dumneavoastră este acoperit de o schemă statutară de garantare a depozitelor. În plus, instituția dumneavoastră de credit este afiliată la un sistem instituțional de protecție ai cărui membri își acordă sprijin reciproc pentru a evita situația de indisponibilizare a depozitelor. În caz de indisponibilizare a depozitelor, depozitele sunt acoperite în limita plafonului de acoperire stabilit la echivalentul în lei al sumei de 100.000 EUR.

2 Plafonul general de acoperire

În cazul în care un depozit este indisponibil deoarece o instituție de credit nu este în măsură să își îndeplinească obligațiile de plată conform condițiilor contractuale și legale aplicabile, plata compensațiilor către deponenți se face de către schema de garantare a depozitelor. Fiecare compensație are un plafon maxim stabilit la echivalentul în lei al sumei de 100.000 EUR per instituție de credit. Acest lucru înseamnă că toate depozitele de la aceeași instituție de credit sunt agregate pentru determinarea încadrării în plafonul de acoperire. De exemplu, dacă un deponent deține un cont de economii în valoare de 90.000 EUR și un cont curent în care are 20.000 EUR, acesta va primi doar echivalentul în lei al sumei de 100.000 EUR.

[numai dacă este cazul:] Această metodă va fi aplicată și dacă o instituție de credit funcționează sub mai multe mărci; [a se insera denumirea instituției de credit la care este deschis contul] desfășoară activități și sub următoarele mărci [a se insera toate celelalte mărci ale aceleiași instituții de credit]. Acest lucru înseamnă că toate depozitele la una sau mai multe entități cu aceste mărci sunt acoperite până la un plafon maxim stabilit la echivalentul în lei al sumei de 100.000 EUR.

3 Plafonul de acoperire aplicabil conturilor comune

În cazul conturilor comune, plafonul de acoperire stabilit la echivalentul în lei al sumei de 100.000 EUR se aplică fiecărui deponent.

[numai dacă este cazul:] Cu toate acestea, depozitele într-un cont ai cărui beneficiari sunt două sau mai multe persoane în calitatea lor de membri ai unei asociații lucrative, asocieri sau grupări de aceeași natură, fără personalitate juridică, sunt agregate și tratate ca și când ar fi fost plasate de un singur deponent, pentru calculul limitei de 100.000 EUR.

În anumite cazuri [a se insera cazurile definite în legislația națională], depozitele sunt acoperite peste echivalentul în lei al sumei de 100.000 EUR. Informații suplimentare sunt disponibile la [a se insera adresa site-ului web al SGD relevant].

4 Plata compensațiilor

Schema de garantare a depozitelor responsabilă este [a se insera denumirea și adresa, numărul de telefon, adresa de e-mail și adresa site-ului web]. Aceasta vă va pune la dispoziție compensațiile convenite (până la echivalentul în lei al sumei de 100.000 EUR) în termen de 7 zile lucrătoare de la data la care depozitele au devenit indisponibile.

Dacă nu v-a fost pusă la dispoziție compensația în acest termen, vă recomandăm să contactați schema de garantare a depozitelor, întrucât termenul în care puteți pretinde plata compensației poate fi limitat. Informații suplimentare sunt disponibile la [a se insera adresa site-ului web al SGD responsabile].

Alte informații importante

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru promulgarea Legii privind schemele de garantare a depozitelor și Fondul de garantare a depozitelor bancare**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind schemele de garantare a depozitelor și Fondul de garantare a depozitelor bancare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 3 decembrie 2015.

Nr. 924.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 31**din 19 octombrie 2015**

Dosar nr. 2.408/1/2015

Iulia Cristina Tarcea	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Lavinia Curelea	— președintele Secției I civile
Roxana Popa	— președintele delegat al Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Andreia Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă
Viorica Cosma	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Nina Ecaterina Grigoraș	— judecător la Secția I civilă — judecător-raportor
Nicoleta Țăndăreanu	— judecător la Secția I civilă
Marian Budă	— judecător la Secția a II-a civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă — judecător-raportor
Doina Duican	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Niculae Măniguțiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Zoița Milășan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal — judecător-raportor
Emanuel Albu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul Dosarului nr. 2.408/1/2015 a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Mihaela Lorena Mitroi, magistrat-asistent desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Neamț — Secția I civilă, în Dosarul nr. 447/188/2014, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a prevederilor art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în ceea ce privește calitatea curatorului numit pentru pârâta citat

prin publicitate de a declara calea de atac a apelului împotriva sentinței primei instanțe, în reprezentarea intereselor acestuia.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosarul cauzei a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, nefiind formulate puncte de vedere privind chestiunea de drept supusă judecării.

Doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele completului de judecată, a constatat că nu există chestiuni prealabile sau excepții, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra admisibilității sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Tribunalul Neamț — Secția I civilă a dispus, prin Încheierea din 23 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 447/188/2014, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „*Calitatea sau dreptul curatorului special, desemnat în baza art. 167 din Codul de procedură civilă la judecata în primă instanță, de a declara calea de atac a apelului, limitele mandatului primit de curatorul special desemnat în aceste condiții*”.

II. Expunerea succintă a procesului

2. Tribunalul Neamț — Secția I civilă a fost investit în Dosarul nr. 447/188/2014 cu soluționarea apelului declarat de avocat B. M.-M., în calitate de curator special al pârâtei C.M. împotriva Sentinței civile nr. 926 din 12 noiembrie 2014, precum și împotriva încheierii de amânare a pronunțării din data de 5 noiembrie 2014, pronunțate de Judecătoria Bicaz, în contradictoriu cu reclamantul orașul Bicaz, reprezentat prin primar, având ca obiect reziliere contract de închiriere, plată chirie restantă și penalități de întârziere, evacuare și obligarea pârâtei la predarea apartamentului în starea inițială.

3. Prin Sentința civilă nr. 926 din 12 noiembrie 2014 Judecătoria Bicaz a respins excepția netimbrării cererii, precum și excepția lipsei calității procesuale active a reclamantului, a admis acțiunea formulată de către reclamantul orașul Bicaz, reprezentat legal de primar, dispunând obligarea pârâtei la plata sumei de 1.949,62 lei chirie restantă și evacuarea acesteia din spațiul locativ situat în Bicaz, Str. Barajului, județul Neamț, a constatat încetarea drepturilor locative ale pârâtei în spațiul închiriat prin Contractul nr. 42/16.02.2010 și a obligat pârâta să plătească reclamantului 302 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

4. Pe parcursul soluționării cauzei, instanța de fond, respectiv Judecătoria Bicaz, a dispus prin Încheierea din data de 12 iunie 2014 citarea pârâtei prin publicitate, prin afișare la ușa instanței, pe portalul instanței de judecată, la ultimul domiciliu cunoscut al

acesteia, precum și publicarea citației într-un ziar central de largă răspândire.

Prin aceeași încheiere s-a dispus, în baza art. 167 alin. (3) coroborat cu art. 58 alin. (3) din Codul de procedură civilă, numirea unui curator special pentru pârâtă, respectiv avocat B. M.-M. din cadrul Baroului Neamț, stabilindu-se un onorariu în cuantum de 210 lei în sarcina reclamantului.

5. Ulterior pronunțării sentinței de către prima instanță, curatorul special al pârâtei a declarat apel pe care l-a și motivat, în această calitate.

6. Instanța de apel, Tribunalul Neamț, a pus în discuția părților necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile prin care să se dea rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept: calitatea sau dreptul curatorului special, desemnat în baza art. 167 din Codul de procedură civilă la judecata în primă instanță, de a declara calea de atac a apelului, față de limitarea impusă de prevederile art. 58 din Codul de procedură civilă.

III. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

7. Tribunalul Neamț — Secția I civilă a arătat că este instanța care judecă în ultimă instanță acțiunea având ca obiect pretenții, reziliere contract de închiriere și evacuare, chestiunea de drept pentru care se dispune sesizarea depinde de soluționarea prezentei cauze, iar asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

8. Așa cum s-a reținut prin încheierea de sesizare, apelanta-pârâtă, respectiv avocatul desemnat în calitate de curator special, consideră că dreptul său de a exercita calea de atac se circumscrie drepturilor conferite de prevederile art. 58 alin. (3) ultima teză din Codul de procedură civilă, în conformitate cu care curatorul special exercită drepturile și obligațiile reprezentantului legal.

De asemenea, curatorul special consideră că, în condițiile în care s-ar admite că declararea căii de atac excedează limitelor mandatului conferit, prin numirea sa drept curator special, s-ar ajunge la nesocotirea dreptului de apărare al părții, pentru apărarea intereselor căreia legiuitorul a reglementat instituția curatei speciale, tocmai pentru garantarea totală a dreptului la apărare. Exercitarea căii de atac împotriva unei sentințe potrivnice părții care nu a putut fi localizată în mod real face parte din respectarea dreptului la apărare, pe care, ca avocat, este obligat să îl asigure, iar excluderea acestui drept din arealul de competențe al curatorului special încalcă prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

9. Intimatul-reclamant consideră că avocatul, în calitate de curator special, poate declara apel, dar susținerea apelului în fața instanței superioare se poate face în temeiul unui nou mandat. În opinia intimatului, în raport cu dispozițiile art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă, indiferent că se va da mandat de susținere a apelului aceluiași curator special numit de prima instanță sau altuia, plata acestuia trebuie să fie în sarcina pârâtei (la sfârșitul judecății, prin dispozitivul hotărârii de apel, și nu prin încheiere, în timpul judecății), întrucât apelul s-a promovat în interesul pârâtei.

10. După comunicarea raportului, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, părțile nu au formulat puncte de vedere.

V. Punctul de vedere al completului de judecată cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

11. Prin încheierea de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, completul de judecată investit cu soluționarea apelului în Dosarul nr. 447/188/2014 al Tribunalului Neamț — Secția I civilă a constatat că textul art. 167 din Codul de procedură civilă poate fi interpretat atât în sensul de a recunoaște curatorului special calitatea de a declara calea de atac, cât și în sensul că acest drept nu subzistă.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

12. În urma solicitării adresate de către Înalta Curte de Casație și Justiție, instanțele de judecată de la nivel național nu au identificat hotărâri judecătorești care să vizeze problema de drept în discuție.

13. Deși Curtea de Apel Brașov a comunicat că la nivelul acestei instanțe și al instanțelor aflate în circumscripția sa teritorială nu a fost identificată practică judiciară în această materie, pe portalul instanțelor de judecată a fost identificată o hotărâre relevantă, respectiv Decizia nr. 28/A din 15 ianuarie 2015, pronunțată de Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal. În considerentele acestei decizii, tribunalul a reținut că, „potrivit art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă, mandatul curatorului special numit în condițiile menționate se limitează la reprezentarea la dezbateri a intereselor părții. Mandatul avocatului numit în calitate de curator special nu este asimilat, din acest punct de vedere, mandatului avocatului care reprezintă partea în calitate de reprezentant convențional și care poate introduce, chiar fără mandat, orice cale de atac împotriva hotărârii pronunțate conform art. 87 alin. (2) din Codul de procedură civilă”.

14. Prin Adresa nr. 1.645/C/3295/III-5/2015 din 6 iulie 2015 Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției Judiciare — Serviciul Judiciar Civil nu s-a verificat și nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în această problemă de drept.

VII. Raportul asupra chestiunii de drept

15. Prin raportul întocmit în cauză, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

16. În subsidiar, pentru ipoteza în care completul desemnat în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile ar ajunge la concluzia întrunirii condițiilor de admisibilitate a sesizării, reformulând chestiunea de drept, opinia judecătorilor-raportori a fost în sensul că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă, curatorul numit pentru pârâtul citat prin publicitate are calitatea de a declara, în reprezentarea intereselor acestuia, calea de atac a apelului împotriva sentinței primei instanțe.

VIII. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

17. Conform prevederilor art. 520 alin. (1) teza a II-a din Codul de procedură civilă, „Dacă prin încheiere se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților”.

18. Prin urmare, potrivit textului de lege citat, în primul rând, este necesară arătarea în actul de sesizare a motivelor care susțin admisibilitatea sesizării, potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă.

19. Art. 519 din Codul de procedură civilă prevede că: „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

20. Prin această reglementare legală legiuitorul a instituit o serie de condiții de admisibilitate, după cum urmează:

1. existența unei cauze aflată în curs de judecată;
2. instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță;
3. cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;
4. soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;
5. chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă;
6. chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

21. În speță, potrivit încheierii de sesizare, instanța de trimitere Tribunalul Neamț — Secția I civilă, după ce a redat conținutul art. 519 din Codul de procedură civilă, a constatat că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de norma legală, întrucât:

- tribunalul este instanța care judecă în ultimă instanță acțiunea;
- chestiunea de drept pentru care se dispune sesizarea depinde de soluționarea prezentei cauze;
- asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

27. Pentru aceste considerente, constatând că nu este îndeplinită una dintre condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile art. 520 alin. (1) teza a II-a din Codul de procedură civilă, raportat la art. 519 din Codul de procedură civilă, astfel cum s-a arătat mai sus, în temeiul art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Neamț — Secția I civilă, în Dosarul nr. 447/188/2014, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a prevederilor art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în ceea ce privește calitatea curatorului numit pentru pârâțul citat prin publicitate de a declara calea de atac a apelului împotriva sentinței primei instanțe, în reprezentarea intereselor acestuia.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 19 octombrie 2015.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
IULIA CRISTINA TARCEA

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Mitroi

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru aprobarea Condițiilor generale asociate licenței pentru administrarea piețelor centralizate de energie electrică

Având în vedere prevederile art. 8 alin. (2) și ale art. 10 alin. (2) lit. f) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art. 10 alin. (1) lit. f) și ale art. 30 alin. (2) și (3) din Regulamentul pentru acordarea licențelor și autorizațiilor în sectorul energiei electrice, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 12/2015, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. a) și ale art. 9 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Condițiile generale asociate licenței pentru administrarea piețelor centralizate de energie electrică, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului ordin, Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei modifică Licența nr. 407 pentru administrarea piețelor centralizate de energie electrică, acordată Operatorului Pieței de Energie Electrică și de Gaze Naturale „OPCOM” — S.A.

(2) Până la modificarea Licenței nr. 407 conform alin. (1), își mențin valabilitatea Condițiile asociate acestei licențe, care au fost aprobate anterior intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 3. — Operatorul Pieței de Energie Electrică și de Gaze Naturale „OPCOM” — S.A. duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar departamentele de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Niculae Havrileț

București, 26 noiembrie 2015.
Nr. 163.

ANEXĂ

CONDIȚIILE GENERALE asociate licenței pentru administrarea piețelor centralizate de energie electrică

CAPITOLUL I Cadru general

Art. 1. — Prezentul document stabilește condițiile generale în care este valabilă licența pentru administrarea piețelor centralizate de energie electrică, denumită în continuare *licența* și constituie parte integrantă din licență.

Art. 2. — Licența are ca obiect acordarea drepturilor și stabilirea obligațiilor titularului licenței, cu scopul de a desfășura activitatea de organizare și administrare a piețelor centralizate de energie electrică în conformitate cu prevederile legale și ale reglementărilor aprobate de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

Art. 3. — Nu fac obiectul licenței:

a) consultanța și executarea anumitor servicii pentru operatorii economici din sectorul energiei electrice;

b) editarea, publicarea și difuzarea informațiilor de interes pentru titularii de licențe sau cedarea acestor drepturi altor editori, pe baze comerciale, spre publicare, altele decât cele prevăzute la art. 36;

c) activitățile desfășurate în sectorul gazelor naturale, pe baza unei licențe acordate de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei;

d) orice alte activități din obiectul de activitate al titularului licenței, care nu se încadrează în categoriile de activități permise de licența pentru administrarea piețelor centralizate de energie electrică.

Art. 4. — Termenii și abrevierile care se găsesc în textul Condițiilor licenței au următoarele semnificații:

1. *ACER* — Agenția pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare în Domeniul Energiei;

2. *Autoritatea competentă* — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei — ANRE, cu sediul în București, strada Constantin Nacu nr. 3, sectorul 2, <http://www.anre.ro>, e-mail: anre@anre.ro.

3. *Condițiile licenței* — Condițiile generale asociate licenței pentru administrarea piețelor centralizate de energie electrică și Condițiile specifice asociate licenței pentru administrarea piețelor centralizate de energie electrică;

4. *Condițiile specifice asociate licenței* — document, parte integrantă a licenței, aprobat prin decizia de acordare/modificare a licenței respective, care conține, fără a se limita la acestea, date și informații privind titularul licenței, obiectul licenței, durata de valabilitate a licenței etc.

5. *Lege(a)* — Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare.

6. *Participant la piață* — operator economic care a fost înregistrat de titularul licenței în conformitate cu prevederile licenței și ale reglementărilor și procedurilor aplicabile și care are dreptul de a efectua tranzacții pe piața la care a fost înregistrat, în condițiile respectării reglementărilor aplicabile.

7. *Produse energetice angro* — sintagmă definită la art. 2 pct. 4 din Regulamentul (UE) nr. 1.227/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind integritatea și transparența pieței angro de energie, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 326 din 8 decembrie 2011.

8. *Regulament* — Regulamentul pentru acordarea licențelor și autorizațiilor în sectorul energiei electrice, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 12/2015, cu modificările și completările ulterioare.

9. *RENAR* — Asociația de Accreditare din România, care este recunoscută oficial ca organism național de acreditare unic, în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 23/2009 privind activitatea de acreditare a organismelor de evaluare a conformității, aprobată cu modificări prin Legea nr. 256/2011, și în baza prevederilor Regulamentului (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93.

10. *Servicii backloading* — serviciile de raportare a detaliilor privind contractele angro de energie care au fost încheiate înainte de data la care intră în vigoare obligația de raportare.

CAPITOLUL II

Drepturi ale titularului licenței

Art. 5. — (1) Pentru a realiza activitățile ce fac obiectul licenței în condițiile reglementărilor în vigoare, titularul licenței are următoarele drepturi:

a) organizarea și administrarea piețelor centralizate de energie electrică, cu excepția pieței de echilibrare;

b) stabilirea obligațiilor de plată și a drepturilor de încasare ale participanților la piața de echilibrare și ale operatorului de transport și de sistem;

c) efectuarea de operațiuni de vânzare-cumpărare de energie electrică, în calitate de contraparte pe piețele centralizate de energie electrică.

(2) Pe durata de valabilitate a licenței, în conformitate cu acordul dat de oricare participant la piețele centralizate de energie, aflate în administrarea sa, titularul licenței are dreptul de a desfășura următoarele activități:

a) raportarea către ACER a detaliilor privind produsele energetice angro executate de participantul respectiv, incluzând ordinele corelate și necorelate, respectiv ofertele și tranzacțiile, precum și servicii backloading;

b) furnizarea accesului la datele de tranzacționare, în formatele platformelor de tranzacționare, oricărui participant care a informat pe titularul licenței că raportează către ACER și

prin alt mecanism de raportare înregistrat, decât cel realizat de titularul licenței.

Art. 6. — (1) Pentru realizarea activității de administrare a piețelor centralizate de energie electrică titularul licenței are dreptul să încheie convenții de participare cu operatorii economici, conform reglementărilor în vigoare, cu respectarea convențiilor-cadru avizate de autoritatea competentă.

(2) Pentru realizarea activității de raportare către ACER, titularul licenței are dreptul să încheie acorduri cu participanții la piață, la solicitarea acestora, pe baza acordului-cadru elaborat de titularul licenței, avizat de autoritatea competentă și publicat de titularul licenței pe pagina sa de internet, conform avizului respectiv.

Art. 7. — În cazul oricărui operator economic care solicită înregistrarea sa în calitate de participant la o piață aflată în administrarea titularului licenței, acesta are dreptul de a refuza înregistrarea sa, în situația în care acest operator economic:

a) nu îndeplinește condițiile de înregistrare prevăzute de reglementările în vigoare;

b) nu îndeplinește demersurile prevăzute în procedura de înregistrare a participanților la piața respectivă, elaborată de titularul licenței și avizată de autoritatea competentă;

c) nu semnează o convenție de participare la acea piață.

Art. 8. — Titularul licenței are dreptul de a suspenda sau revoca înregistrarea unui participant la o piață aflată în administrarea sa, în cazurile prevăzute de reglementările aplicabile, acționând în conformitate cu proceduri proprii, care sunt avizate de autoritatea competentă.

Art. 9. — În calitatea sa de administrator al unei piețe centralizate, titularul licenței are dreptul de a aplica procedurile de urgență referitoare la indisponibilitatea sistemelor informatice sau alte situații de urgență, în condițiile specificate de reglementările în vigoare privind acea piață.

Art. 10. — Titularul licenței are dreptul de a participa în cadrul mecanismelor europene de cuplare a piețelor de energie electrică. În acest scop, titularul licenței are dreptul de a se asocia sau de a colabora cu operatori de piață din statele Uniunii Europene.

Art. 11. — Titularul licenței are dreptul de a stabili contacte și de a încheia acorduri administrative cu ACER care să permită acesteia obținerea detaliilor privind produsele energetice angro executate pe piețele centralizate de energie electrică administrate de titularul licenței.

Art. 12. — Titularul licenței are dreptul de a transmite autorității competente propuneri de elaborare sau de modificare a reglementărilor și/sau a procedurilor conexe acestora.

Art. 13. — Titularul licenței are dreptul să primească contravaloarea serviciilor prestate, care fac obiectul licenței, în baza convențiilor/acordurilor încheiate, aplicând tarifele reglementate, conform metodologiilor și reglementărilor în vigoare, aprobate de autoritatea competentă. Titularul licenței are dreptul de a solicita modificarea acestor tarife în conformitate cu reglementările în vigoare.

Art. 14. — Titularul licenței are dreptul de a solicita și de a primi de la participanții la piața de energie electrică informațiile care, potrivit legii și reglementărilor aprobate de autoritatea competentă, îi sunt necesare pentru realizarea activităților ce fac obiectul licenței.

Art. 15. — Titularul licenței are dreptul să solicite oricărui participant la piețele centralizate de energie electrică, cu care a încheiat convenții de participare la piețele respective,

constituirea de garanții în conformitate cu procedurile aplicabile, avizate de autoritatea competentă.

Art. 16. — (1) Pentru desfășurarea unor activități ce constituie drepturi sau obligații prevăzute în Condițiile licenței, titularul licenței are dreptul să achiziționeze lucrări, bunuri și servicii de la terțe persoane, cu respectarea prevederilor Legii și ale reglementărilor aprobate de autoritatea competentă. Achiziția lucrărilor, bunurilor și/sau serviciilor de la terțe persoane se face numai pe bază de contract, care se încheie prin proceduri concurențiale transparente și nediscriminatorii, prevăzute de legislația în vigoare.

(2) Achizițiile prevăzute la alin. (1) vor fi publicate pe pagina de internet a titularului licenței, atât în faza de ofertă, cât și în cea de atribuire.

Art. 17. — Titularul licenței are dreptul să se adreseze autorității competente pentru soluționarea disputelor pe piața angro, cu alți participanți la piața de energie electrică, în conformitate cu reglementările în vigoare.

Art. 18. — Titularul licenței are dreptul de a solicita autorității competente modificarea licenței, cu respectarea prevederilor din Regulament.

Art. 19. — Deciziile autorității competente cu privire la modificarea, suspendarea sau retragerea licenței, precum și cele cu privire la aplicarea sancțiunilor generate de încălcarea prevederilor Condițiilor licenței sau ale Legii pot fi contestate de titularul licenței la instanța judecătorească competentă, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012.

Art. 20. — (1) Activitățile ce fac obiectul licenței sunt de interes public, în sensul dispozițiilor Legii.

(2) Pe durata de valabilitate a licenței, titularul licenței are orice alte drepturi stabilite de reglementările aprobate de autoritatea competentă, în condițiile legii.

CAPITOLUL III

Obligații ale titularului licenței

SECȚIUNEA 1

Respectarea legilor și reglementărilor

Art. 21. — (1) Pe toată durata de valabilitate a licenței, titularul licenței va respecta prevederile:

- a) Condițiilor licenței;
- b) Legii, inclusiv ale modificărilor aduse ulterior acesteia;
- c) reglementărilor aprobate de autoritatea competentă;
- d) regulamentelor europene de directă aplicabilitate;
- e) procedurilor specifice și prevederile convențiilor de participare la piață, avizate de autoritatea competentă.

(2) Titularul licenței va respecta dispozițiile în vigoare ale actelor normative precizate la alin. (1), chiar și în situația în care astfel ar contraveni unor cerințe din Condițiile licenței.

Art. 22. — La solicitarea autorității competente sau conform obligațiilor prevăzute în reglementările în vigoare, titularul licenței este obligat să inițieze, să elaboreze și/sau să participe la elaborarea sau modificarea reglementărilor care urmează a fi avizate/aprobate de autoritatea competentă.

Art. 23. — Titularul licenței este obligat să supună avizării autorității competente convențiile de participare la piețele centralizate de energie electrică și procedurile pe care acesta le elaborează sau le revizuieste și care se adresează participanților la piețele administrate.

SECȚIUNEA a 2-a

Responsabilități privind piața angro de energie electrică

Art. 24. — Titularul licenței are obligația de a desfășura activitatea de organizare și administrare a piețelor centralizate de energie electrică, în calitate de operator al acestora, conform reglementărilor aprobate de autoritatea competentă.

Art. 25. — Titularul licenței este obligat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 7, să înregistreze ca participant la una sau mai multe dintre piețele aflate în administrarea sa orice operator economic solicitant și să permită acestuia efectuarea de tranzacții pe piața sau piețele respective, în condițiile respectării reglementărilor aplicabile.

Art. 26. — În scopul îndeplinirii prevederilor de la art. 25, titularul licenței este obligat:

- a) să elaboreze și să pună în aplicare proceduri proprii;
- b) să obțină avizul autorității competente înainte de a utiliza acele proceduri pentru care autoritatea competentă a stabilit că este necesar avizul său.

Art. 27. — În calitate de operator al pieței de energie electrică, titularul licenței încheie, conform reglementărilor aprobate de autoritatea competentă, convenții cu participanții la piețele centralizate de energie electrică, în scopul realizării tranzacțiilor cu energie electrică.

Art. 28. — Titularul licenței are obligația de a stabili obligațiile de plată și drepturile de încasare ale participanților la piața de echilibrare și ale operatorului de transport și de sistem, a penalităților pentru livrarea parțială a energiei de echilibrare de către participanții la piața de echilibrare, a dezechilibrelor de la notificare ale unităților dispecerizabile, a dezechilibrelor cantitative și valorice ale părților responsabile cu echilibrarea, precum și a redistribuirii costurilor/veniturilor suplimentare provenite din echilibrarea sistemului.

Art. 29. — (1) Titularul licenței are obligația de a raporta la ACER detaliile privind produsele energetice angro executate pe piețele centralizate de energie electrică pe care aceasta le administrează, prevăzute de reglementările în vigoare, incluzând ordinele corelate și necorelate, respectiv ofertele și tranzacțiile, acționând în numele participanților la piețele centralizate de energie electrică administrate de titularul licenței, care i-au delegat acestuia responsabilitatea de raportare la ACER.

(2) Titularul licenței are obligația să stabilească și să mențină mecanisme și proceduri eficiente pentru identificarea cazurilor de tranzacționare pe baza informațiilor privilegiate, a cazurilor de manipulare sau a tentativelor de manipulare a piețelor pe care le administrează, ca titular al licenței.

Art. 30. — Titularul licenței are obligația de a transmite autorității competente documentația de fundamentare a tarifelor pe care le percepe participanților la piață, în vederea aprobării acestora de către autoritatea competentă.

SECȚIUNEA a 3-a

Sistemele electronice de prelucrare a datelor și infrastructura de comunicație

Art. 31. — (1) Titularul licenței are obligația de a întreprinde acțiunile necesare pentru a pune la dispoziția participanților la piață și de a întreține și dezvolta sistemele de comunicație, precum și sistemele electronice de preluare, prelucrare și

stocare de date, care sunt necesare desfășurării activităților sale în mod adecvat cerințelor din reglementările în vigoare.

(2) Titularul licenței are obligația să elaboreze și/sau să achiziționeze și să actualizeze aplicațiile informatice necesare pentru îndeplinirea activităților ce fac obiectul licenței.

Art. 32. — Titularul licenței va înștiința autoritatea competentă în cel mai scurt timp posibil, dar nu mai târziu de 24 de ore, despre producerea sau existența oricăror:

a) incidente/defecțiuni ale sistemului de comunicație sau a sistemelor de prelucrare a datelor, care au afectat transferul de date și informații de la și către participanții la piețele centralizate;

b) accesări neautorizate ale sistemului de comunicație, a bazelor de date ce pot conduce la divulgarea unor date și informații sensibile comercial, transmise/recepționate prin intermediul sistemului de comunicație sau stocate în baza de date informatizate;

c) incidente ce pun în pericol funcționarea sistemelor de comunicație și electronice de prelucrare a datelor.

Art. 33. — Titularul licenței are obligația să realizeze și să actualizeze permanent bazele de date informatizate conținând datele și informațiile necesare, potrivit reglementărilor în vigoare, pentru îndeplinirea de către titularul licenței a activităților ce fac obiectul licenței. Titularul licenței va permite, în orice moment, accesul participanților la piețele centralizate, pe care le administrează în baza licenței, la informațiile publice conținute în bazele de date, precum și accesul fiecărui participant la aceste piețe la datele și informațiile referitoare la participarea sa, cu respectarea prevederilor art. 49.

SECȚIUNEA a 4-a

Asigurarea mediului concurențial normal și a tratării nediscriminatorii a participanților la piață

Art. 34. — (1) Titularul licenței desfășoară activitățile ce fac obiectul licenței astfel încât să asigure un mediu concurențial normal și să respecte prevederile legale referitoare la concurență.

(2) Pentru îndeplinirea obligației prevăzute la alin. (1), titularul licenței nu se va angaja în niciun fel de potențiale practici abuzive sau anticoncurențiale pe piața de energie electrică și nu va împiedica sau încerca să împiedice, în mod ilicit, potențiali competitori să se angajeze în activități în sectorul energiei electrice.

(3) Titularul licenței va asigura egalitatea de tratament a participanților la piețele centralizate și a operatorilor economici care solicită înscriere ca participanți la piețele centralizate, în conformitate cu prevederile procedurilor specifice, avizate de autoritatea competentă.

Art. 35. — Pe toată durata de valabilitate a licenței, titularului licenței îi este interzis să accepte intervenția oricărei persoane publice ori private care nu face parte din organele de conducere ale titularului licenței, intervenție care ar putea afecta luarea deciziilor referitoare la activitatea curentă a acestuia.

SECȚIUNEA a 5-a

Comunicarea informațiilor de interes public

Art. 36. — Titularul licenței face publice toate acele proceduri și rapoarte, date, informații, care, în conformitate cu reglementările în vigoare, trebuie puse la dispoziția participanților la piețele centralizate. Acestea se vor publica în format electronic, pe site-ul de internet al titularului licenței sau se vor pune la dispoziția participanților la piață, la cerere, în formatul de care titularul licenței dispune. Dacă se aprobă modificări și/sau completări ale unor astfel de documente,

titularul licenței va actualiza și documentele care sunt puse la dispoziția publicului, cu specificarea datei de intrare în vigoare a actualizării. Titularul licenței va asigura funcționarea permanentă, fără restricții, a site-ului său de internet.

Art. 37. — Titularul licenței va face publice și:

a) datele de contact ale compartimentelor din structura sa organizatorică, care sunt abilitate să furnizeze informații publice, conform reglementărilor în vigoare, precum și programul de relații cu publicul al acelor compartimente;

b) modalitatea de solicitare și de transmitere a informațiilor, cu specificarea furnizării lor gratuite sau contra cost;

c) modalitatea de primire a sesizărilor și reclamațiilor;

d) orice alte informații pe care este obligat să le facă publice, în temeiul reglementărilor în vigoare sau a unei/unor decizii ale autorității competente.

SECȚIUNEA a 6-a

Separarea situațiilor contabile

Art. 38. — (1) Titularul licenței are obligația ca pentru activitățile ce fac obiectul licenței să întocmească situații contabile distincte din punct de vedere al contabilității de gestiune. Situațiile contabile pentru activitățile ce fac obiectul licenței trebuie să fie prezentate separat de acelea asociate altor activități incluse în obiectul de activitate al titularului licenței, aprobat prin statutul/actul constitutiv al său.

(2) Situațiile contabile ale activităților ce fac obiectul licenței vor fi ținute de titularul licenței în conformitate cu prevederile legale în vigoare aplicabile. Titularul licenței va respecta, de asemenea, orice alte cerințe specifice emise de autoritatea competentă.

(3) În cazul în care există cheltuieli comune între activitățile ce fac obiectul licenței și alte activități ale titularului licenței, acesta va prezenta, la cererea autorității competente, documentele ce stabilesc baza lor de repartizare și rezultatele obținute după această repartizare.

SECȚIUNEA a 7-a

Interdicția subvenționării încrucișate

Art. 39. — Titularul licenței se va asigura că nu se realizează subvenționarea încrucișată între activitățile permise de licență și alte activități ale:

a) titularului licenței sau ale unei alte societăți asociate/întreprinderi afiliate titularului licenței; sau

b) altor titulari de licență din sectorul energiei electrice care, direct sau indirect pot deține la un moment dat acțiuni la titularul licenței.

SECȚIUNEA a 8-a

Menținerea activelor și tranzacțiile cu acțiuni

Art. 40. — (1) Titularul licenței va notifica Autorității competente, cu 30 de zile înainte, intenția sa ori a acționarilor săi de a efectua operațiuni în urma cărora:

a) prin vânzare, asociere sau prin orice alt mod (de exemplu: donație, închiriere, împrumut, retragere, ipotecare, dare în gaj), către sau cu persoane fizice/juridice, se dispune de activele corporale destinate activității care face obiectul licenței;

b) valoarea capitalului social existent să se reducă într-o tranșă sau pe ansamblu cu cel puțin 25%.

(2) În cadrul licenței, prin *capitalul social existent* al titularului licenței se înțelege:

- (i) capitalul social inițial, la data emiterii licenței; sau
- (ii) capitalul social existent la un moment dat, obținut prin creșteri sau scăderi ale capitalului social inițial, făcute ulterior emiterii licenței, cu respectarea prevederilor acestui paragraf.

Art. 41. — Niciun acționar al titularului licenței nu poate deține, în niciun moment, mai mult de 5% din capitalul social al titularului licenței, dacă deține direct sau indirect participații la operatorii economici participanți la piețele centralizate.

SECȚIUNEA a 9-a

Furnizarea de informații autorității competente

Art. 42. — În conformitate cu cerințele Legii și ale reglementărilor în vigoare, titularul licenței este obligat să furnizeze autorității competente datele și informațiile care îi sunt necesare, în exercitarea atribuțiilor sale.

Art. 43. — (1) Pe baza evidențelor contabile ținute în conformitate cu obligațiile prevăzute la art. 38, titularul licenței întocmește și transmite anual autorității competente un raport financiar referitor la activitățile ce fac obiectul licenței, având formatul și conținutul prevăzute în metodologia emisă de autoritatea competentă.

(2) Titularul licenței asigură auditarea situațiilor contabile de către o persoană autorizată în conformitate cu legislația privind auditul financiar. Raportul auditorului, întocmit în urma verificărilor privind respectarea legislației aplicabile și a cerințelor Condițiilor licenței privind separarea situațiilor contabile, se va transmite autorității competente odată cu raportul financiar.

(3) Titularul licenței întocmește și transmite autorității competente pentru fiecare exercițiu financiar anual, în copie, situațiile financiare ale societății, întocmite conform reglementărilor contabile în vigoare, care se depun, conform legii, la autoritatea de administrare fiscală.

(4) Titularul licenței întocmește și transmite autorității competente, în copie, situațiile financiare ale societății pentru primele 6 luni ale fiecărui exercițiu financiar, care se depun conform legii la autoritatea de administrare fiscală. Termenul de transmitere a documentelor este de 30 de zile de la data-limită prevăzută de lege pentru depunerea lor la autoritatea de administrare fiscală.

(5) Titularul licenței întocmește și transmite anual autorității competente un raport de activitate, în conformitate cu procedura aprobată de către autoritatea competentă.

(6) Documentele prevăzute la alin. (1), (3) și (5) se transmit autorității competente în termen de 30 de zile de la data-limită prevăzută de lege pentru depunerea situațiilor financiare ale societății la autoritatea de administrare fiscală.

Art. 44. — (1) Titularul licenței este obligat să informeze autoritatea competentă despre:

a) suspiciunile bazate pe motive întemeiate cu privire la anumiți participanți la piețele pe care le administrează, în sensul în care aceștia nu ar fi respectat obligația de a publica informațiile privilegiate deținute sau că ar fi încheiat anumite tranzacții pe baza unor informații de acest fel;

b) cazurile de manipulare sau tentativele de manipulare a piețelor administrate de titularul licenței;

c) orice fapt care constituie o încălcare a Condițiilor licenței în termen de 8 zile de la depistarea acesteia de către titularul licenței;

d) schimbarea reprezentantului legal al titularului licenței, în termen de 8 zile lucrătoare de la înregistrarea acesteia la Oficiul Național al Registrului Comerțului;

e) modificări ale statutului/actului constitutiv al titularului de licență determinate de fuziunea, divizarea, transformarea, schimbarea denumirii, a sediului social/sediilor secundare, a structurii acționariatului sau a capitalului social, în termen de 30 de zile de la producerea acestora și înregistrarea la Oficiul Național al Registrului Comerțului; în cazul divizării sau fuziunii, se va respecta și condiția de informare prealabilă prevăzută în Condițiile licenței la secțiunea „Menținerea activelor”;

f) modificarea adresei de corespondență care, conform Condițiilor licenței, a fost notificată ca fiind o cale de comunicare cu autoritatea competentă, cu 8 zile înainte ca modificarea să devină efectivă;

g) modificarea datelor de contact (telefon, fax etc.), în termen de 8 zile de la producerea modificării;

h) cazul decăderii, insolvenței sau al falimentului titularului licenței, în termen de 8 zile de la apariția situației respective;

i) anularea de către emitent sau expirarea valabilității unuia dintre actele (autorizație, acord, aviz, permis sau aprobare) care au stat la baza acordării licenței, care conduce la imposibilitatea desfășurării activităților permise de licență sau la respectarea Condițiilor licenței, în termen de 8 zile de la apariția situației respective;

j) pierderea titlului legal privind deținerea de bunuri imobile folosite de titularul licenței pentru desfășurarea activităților ce fac obiectul licenței, în termen de 8 zile de la apariția situației respective.

(2) Odată cu notificarea privind schimbarea denumirii și/sau a adresei sediului social, conform prevederilor Regulamentului, titularul licenței va transmite autorității competente și cererea de modificare a licenței.

(3) Modificarea structurii acționariatului societății prevăzută la alin. (1) lit. e) se referă la modificarea situației acționarilor care dețin o cotă de cel puțin 5% din acțiunile societății.

Art. 45. — Titularul licenței va informa autoritatea competentă despre intenția de modificare a obiectului de activitate cuprins în statutul societății comerciale, cu cel puțin 30 de zile înainte de a supune propunerea aprobării Adunării Generale a Acționarilor titularului licenței.

Art. 46. — (1) Cu minimum 30 de zile lucrătoare înainte de începerea procedurii legale de constituire, titularul licenței este obligat să informeze autoritatea competentă despre intenția de înființare a unei noi societăți/sucursale:

a) care aparține în totalitate titularului licenței;

b) la care titularul licenței deține acțiuni sau părți sociale;

c) care aparține în parte sau în totalitate unei alte societăți al cărei asociat este titularul licenței.

(2) Obligația prevăzută la alin. (1) subzistă și în situația în care, prin modificarea obiectului de activitate, o societate al cărei asociat este titularul licenței urmează să desfășoare activități în sectorul energiei electrice și al energiei termice produse în cogenerare.

(3) Autoritatea competentă va analiza influența pe care o are înființarea acestei societăți/sucursale asupra intereselor participanților la piețele centralizate și va transmite titularului licenței, în termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea informării, condițiile în care acesta se va putea angaja în această acțiune.

Art. 47. — Pentru a verifica îndeplinirea Condițiilor licenței și a tuturor legilor aplicabile, autoritatea competentă are dreptul de a cere, de a examina și de a copia, în condițiile și cu respectarea prevederilor legale, orice informații, înregistrări și documente ale titularului licenței, pe care le consideră relevante în legătură cu activitățile acestuia în sectorul energiei electrice. Informațiile solicitate pot conține informații clasificate sau informații sensibile comercial. La solicitarea autorității competente, titularul licenței este obligat să furnizeze, la termenele indicate, informațiile, înregistrările și documentele solicitate.

SECȚIUNEA a 10-a

Asigurarea calității

Art. 48. — Titularul licenței va întocmi, aplica și actualiza, în funcție de rezultate, un sistem de management al calității pentru activitățile care fac obiectul licenței, certificat de una dintre societățile acreditate de RENAR sau de un alt organism similar pe plan internațional, în condițiile standardelor în vigoare.

SECȚIUNEA a 11-a

Asigurarea confidențialității

Art. 49. — (1) Titularul licenței are obligația să păstreze confidențialitatea informațiilor sensibile comercial, obținute în cursul desfășurării activității sale.

(2) Pentru îndeplinirea obligației prevăzute la alin. (1), titularul licenței trebuie să se asigure că informațiile sensibile comercial obținute de acesta în cursul activității sale nu pot fi transmise unor persoane neautorizate să primească astfel de informații.

(3) Prin derogare de la dispozițiile alin. (1) și (2), titularul licenței poate divulga informațiile sensibile comercial obținute în desfășurarea activității, în situațiile în care:

- a) a obținut consimțământul scris al persoanei ale cărei interese pot fi afectate de diseminarea informației;
- b) informația este deja publică;
- c) titularul licenței este obligat sau are permisiunea autorității competente de a divulga informația în scopul respectării unei decizii/unui ordin al autorității competente sau a unei legi în vigoare.

(4) În situația prevăzută la alin. (3) lit. c), titularul licenței va transmite autorității competente informațiile pentru a căror divulgare solicită permisiunea acesteia.

(5) Prevederile alin. (1) se aplică și în raport cu întreprinderile afiliate sau asociate titularului licenței care își desfășoară activitatea în sectorul energiei electrice.

Art. 50. — Titularul licenței va întreprinde toate măsurile necesare pentru asigurarea confidențialității datelor și informațiilor transmise/recepționate prin intermediul sistemului de comunicație instituit potrivit art. 31. În cazul în care sistemul sau infrastructura de comunicație sunt asigurate printr-un contract încheiat cu o terță persoană, titularul licenței va include obligatoriu în contractul cu furnizorul acestor servicii o clauză privind asigurarea confidențialității datelor și informațiilor vehiculate prin sistemul sau infrastructura de comunicație.

Art. 51. — Titularul licenței este obligat să asigure arhivarea, potrivit unei proceduri proprii, pe o perioadă de minimum 3 ani consecutivi, a categoriilor de date și informații utilizate de el în cursul desfășurării activităților ce fac obiectul licenței, indiferent de suportul acestora și protejarea informațiilor sensibile comercial pe perioada în care acestea își mențin caracterul confidențial, cu respectarea prevederilor actelor normative în vigoare.

SECȚIUNEA a 12-a

Asigurarea resurselor pentru desfășurarea activităților reglementate

Art. 52. — Titularul licenței se va asigura că, pe toată durata de valabilitate a licenței dispune de resurse financiare, umane (personal calificat), tehnice/materiale, manageriale necesare îndeplinirii activităților ce fac obiectul licenței.

CAPITOLUL IV

Transferul licenței

Art. 53. — (1) Titularul licenței poate solicita autorității competente transferul licenței, prin mijloacele juridice prevăzute de lege, către o altă persoană fizică sau juridică, în condițiile Regulamentului și ale prezentului articol.

(2) Intenția de transfer al licenței se notifică de către titularul licenței autorității competente cu 60 de zile înainte de data la care acesta devine efectiv, împreună cu documentele care probează operațiunea de transfer, precum și cu certificatul constatator emis de Oficiul Național al Registrului Comerțului cu privire la operatorul economic care preia licența.

(3) Drepturile și obligațiile stabilite în Condițiile licenței nu pot fi transferate sau cesionate unor terți.

(4) Titularului licenței îi este interzis ca, prin achiziția de servicii de la terți sau prin orice altă modalitate, să transfere către terți realizarea activităților stabilite de Condițiile licenței ca drepturi sau obligații ale titularului licenței, componente ale activităților ce fac obiectul licenței, prevăzute la art. 5, astfel încât asemenea activități să fie organizate și realizate de terți pe seama/în numele titularului licenței.

CAPITOLUL V

Control și sancțiuni

Art. 54. — Autoritatea competentă controlează îndeplinirea de către titularul licenței a Condițiilor licenței, scop în care are dreptul:

- a) să analizeze documentele transmise de titularul licenței conform Condițiilor licenței;
- b) să controleze, atunci când consideră oportun, documentele contabile ale titularului licenței, inclusiv raportul de audit contabil realizat în condițiile legii;
- c) să verifice, la solicitarea argumentată a unei terțe persoane sau din proprie inițiativă, comportamentul titularului licenței pe piața de energie electrică;
- d) să inițieze și să desfășoare investigații, să exercite alte atribuții de control, conform Legii.

Art. 55. — Dacă autoritatea competentă constată că titularul licenței nu a respectat Legea sau una ori mai multe dintre Condițiile licenței, fără a aduce atingere competențelor altor autorități publice, autoritatea competentă are dreptul să aplice sancțiuni, în temeiul și conform dispozițiilor Legii și ale reglementărilor aplicabile, și poate suspenda/retrage licența.

CAPITOLUL VI

Suspendarea și retragerea licenței

Art. 56. — (1) Autoritatea competentă suspendă/retrage licența în cazurile prevăzute în Regulament, procedând conform prevederilor acestuia.

(2) Autoritatea competentă comunică titularului licenței decizia de suspendare/retragere a licenței, motivele de suspendare/retragere, precum și condițiile pe care titularul licenței trebuie să le îndeplinească pentru încetarea suspendării.

(3) Autoritatea competentă dispune încetarea suspendării licenței în termen de 15 zile lucrătoare de la data la care titularul licenței face dovada îndeplinirii condițiilor de încetare a suspendării.

CAPITOLUL VII

Modificarea licenței

Art. 57. — (1) La solicitarea scrisă a titularului licenței sau din proprie inițiativă, autoritatea competentă poate modifica licența procedând conform prevederilor Regulamentului.

(2) În cazul unor modificări ale statutului titularului licenței, determinate de fuziunea, divizarea, transformarea sau schimbarea denumirii, autoritatea competentă examinează cererea de modificare și documentația anexată acesteia și dispune, dacă solicitarea este întemeiată, după caz:

- a) acordarea unei licențe noi, corelativ cu încetarea aplicabilității licenței anterioare;
- b) modificarea licenței.

Art. 58. — Modificările licenței inițiate de autoritatea competentă ca urmare a modificării condițiilor existente la data acordării acesteia — modificarea legislației primare și/sau secundare, hotărâri judecătorești etc. — sau ca urmare a unor evenimente care afectează substanțial piața energiei electrice vor fi notificate titularului licenței conform prevederilor Regulamentului.

Art. 59. — Titularul licenței poate cere autorității competente prelungirea perioadei de valabilitate a licenței. În acest caz, autoritatea competentă va proceda conform prevederilor Regulamentului.

CAPITOLUL VIII

Căi de comunicare cu autoritatea competentă

Art. 60. — (1) Orice comunicare, accept, confirmare, aprobare sau altă informație cerută ori a cărei transmitere este prevăzută în Condițiile licenței se va face în scris, în limba română, și se va putea depune/comunica la registratura autorității competente prin reprezentant împuternicit, prin serviciile poștale sau de curierat ori se poate transmite prin fax ori la adresele electronice de corespondență indicate de autoritatea competentă, cu condiția ca, în toate cazurile, originalul să se depună prin curier sau prin serviciile poștale.

(2) Titularul licenței poate solicita autorității competente utilizarea, pentru comunicare, a unei adrese de corespondență diferite de cea a sediului social, cu condiția ca respectiva adresă să fie înregistrată ca punct de lucru al societății.

CAPITOLUL IX

Tarife și contribuții

Art. 61. — (1) Pe toată durata de valabilitate a licenței, titularul licenței va plăti autorității competente contribuțiile și tarifele stabilite prin ordin al președintelui autorității competente, în condițiile legii. Neplata acestora până la termenele stabilite prin reglementările în vigoare poate atrage suspendarea licenței, cu o notificare prealabilă.

(2) În cazul în care titularul licenței nu plătește sumele datorate autorității competente conform alin. (1) în termen de un an de la data emiterii facturii, autoritatea competentă are dreptul de a retrage licența, fără preaviz sau notificarea prealabilă.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

